PROMIN

ПРОМІНЬ

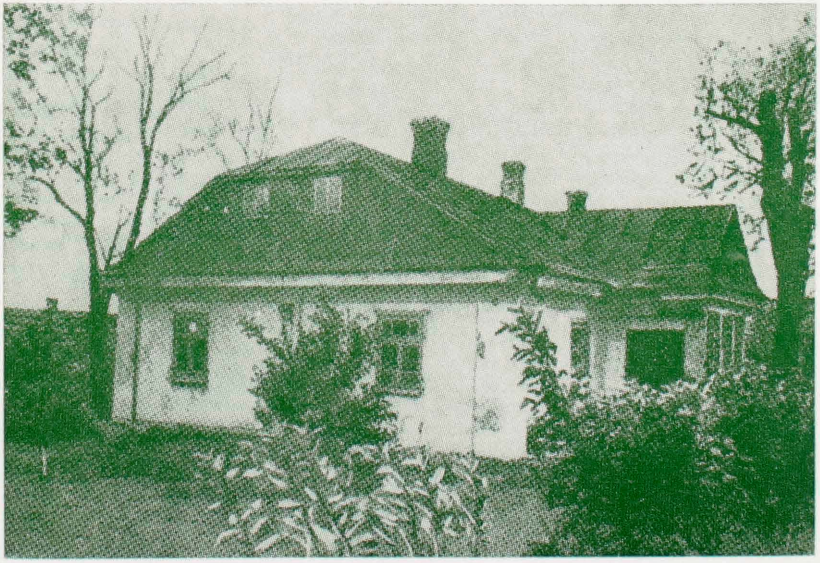

ЧЕРВЕНЬ

Ч. 6

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ
РІК XIX. ЧЕРВЕНЬ 19'8 Ч. 6
Виходить раз у місяць
Видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN
No. 6 JUNE, 1978 VOL. XIX
Monthly Publication
Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$8.00
Передплата до інших країн	8.00
Поодиноке число	.80

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$8.00
Subscription in other countries	8.00
Single copy	.80

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

З приводу одної громадської наради у Вінніпегу 1
С. Майнор — Походження слова „етнічний" 2
С. Друль — Олена Пчілка 3
Писанка на „Промінь" 5
Линда М. Лазарович одержала медалю королеви 5
Т. Горохович — Життя і творчість М. Рильського 6
Джон Г. Г. Меке — Слепі 7
Л. Храплива-Щур — Що розказували нам колись бабусі 8
Осяги Доні Байдак в науці і спорті 9
Галина Михальчук — Виставка рушників і тканин 10
А. Качор — Що треба знати про Кредит 11
Н. Лазоренко — Пров. З'їзд Союзу Українок Квебек - Онтаріо 14
Придбали нові передплати 14
N. Aponiuk — Looking for roots in Two Hills 15
Ethnic Media Conference held in Ottawa 16
„Наше Слово" — Дещо про сон 17
Справа будови нового музею Союзу 18
Квіти незабутнім 19
Відділ для дітей 21
Громадська і родинна хроніка 22
С. Василишин — Бл. п. Анастасія Мисак 30
Довкола дому 32
Слово до референток „Променя" 33

УЧИТЕЛІ і ВИХОВНИКИ!

Чи Ви вже познайомлені з цими посібниками для навчання української мови? Коли ні, то зробіть це негайно. Учителі рідних шкіл, які почали навчати школярів мови з цього підручника є дуже вдоволені вислідом.

Підручники опрацювала досвідчена учителька державної і рідної школи. Методично він найбільше сьогодні відповідає тим школярам, які приходять до школи зі слабим знанням української мови.

Перша частина — „Осінь". Крім лекцій в ній є порадник учителям в обидвох мовах — українській і англійській, як проводити лекції. Друга частина „Зима" продовження першої є в продажі. Ціна по $2.00 за примірник.

Третя частина „Весна і літо" разом — продовження другої, яка дає початковий курс розмовний. Цей посібник майже подвійного числа сторінок — 75 ст. друку, інструкції для учителів і словник нових слів — ціна $2.50. Можна замовити всі три разом, або поодиноко.

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Ave.
Winnipeg, Manitoba

НА ОБКЛАДИНЦІ: Будинок в Новгород Волинському, де проживала родина Косачів. Тут народилась Леся Українка

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ПРОМІНЬ

VOL. XIX ЧЕРВЕНЬ, 1978 ЧИСЛО 6

З приводу одної громадської наради у Вінніпеґу

„Обов'язком громади і громадських установ є забезпечити кожночасне молоде покоління в дошкільному віці відповідною українознавчою освітою, обов'язком батьків — посилати дітей до рідної школи і тісно з нею співпрацювати. Належне поставлення рідного шкільництва вимагає відповідної матеріяльної бази, яку мусить ґарантувати вся українська спільнота.

(Із стверджень сесії шкільництва Світової Виховно-Освітньої Ради)

Всеканадська громадська нарада КУК для справ українського шкільництва викликала чимало критичних завваг, звернень, позитивних думок та гарячих дискусій в справах української мови, в справах рідних шкіл, а зокрема в справах зменшення зацікавлення вивчанням української мови в державних школах.

Наради відбувались 6 травня ц.р. у Вінніпеґу в одній з конференційних заль Марлборо готелі. Не був це масовий збір громадянства, не була це й учительська конференція. а була це заплянована Комітетом Українців Канади нарада з проводами наших Церков і головами або представниками центральних краєвих організацій.

Причиною скликання таких нарад було те, що провідні кола українського громадянства, а зокрема КУК глибоко затривожені станом української мови серед молоді, станом зменшення числа учнів в рідних школах, а зокрема змалілим числом учнів у клясах української мови в державних школах.

Дозволимо собі навести уступи з вступного слова президента КУК д-ра Сергія Радчука, який виніс перед зібраних представників організацій ось такі питання:

„По сьогоднішній день, завдяки ініціятиві попередніх поколінь, в усіх більших центрах Канади працюють наші Рідні Школи, якими опікуються Українські Церкви і спонзоруючі організації.

Рівнож, за останніх 15 років, завдяки безперервним заходам Централі, Провін. Ради і відділів КУК діючих через КЦУШР і Шкільні Комісії та Ради, ми осягнули 10,000 учнів української мови в державних школах провінцій Альберти, Саскачевану, Манітоби, а останньо і Онтаріо.

Але від двох років приходять вістки з різних центрів, які нас тривожать, що число учнів так в рідних як і державних школах зменшується . . ."

Головною ціллю — підкреслив президент КУК — „Намітити всеукраїнську акцію для масового збільшення числа учнів у клясах української мови в усіх рідних і державних школах Канади".

Не знаємо, чи є яке більш наболіле питаня, як питання українських шкіл, як питання навчання української мови в рідних і державних школах.

Доповідачі, на згаданих нарадах, ставили перед учасниками проблеми, статистику та рекомендації, які були звернені до організацій: „Священики мають найбільший вплив на вірних", „батьки, мають найбільший авторитет над дітьми", а „організації повинні надати напрям у проєктах своєї діяльности, впливати на членів своїх організацій". Все це в порядку, одначе є ще одна сторона медалі, до якої нам варто ближче приглянутись.

На початку цієї статті є вміщена точка з ухвал Першої Світової Виховно-Освітньої Сесії, яка була прийнята під час Першого Світового Конґресу Вільних Українців в Ню Йорку 1967 року. І закінчення цього уступу повторюємо ще раз: „Належне поставлення рідного шкільництва вимагає відповідної матеріяльної бази, яку мусить ґарантувати вся українська спільнота".

Одинадцять років проминуло від Першого Світового Конґресу, на Другому Світовому Конґресі знов були повторені тези Виховного Ідеалу Українця у Вільному Світі, відбулось кілька пленарних спільних шкільних сесій, відбулось кілька учительських конференцій і на всіх них, всі ті запроєктовані праці розбивались наче горохом до стіни — брак грошей на виконання праці, на видання програм та інше.

Ми всі прийняли той факт, що нам на полі рідномовної освіти треба діяти скоординовано, що одинцем ми справи не в силі двигнути, ми потворили координаційні центри, одначе в них ми також вдарились головою до муру. По кож-

ній пленарній сесії СКВУ призначався певний процент бюджету на шкільні справи і ніколи він не був зреалізований. Перед нами наступний Третій Світовий Конґрес, на якім будемо наголошувати потребу „зберігання української субстанції" і все це також лишиться як рішення на папері.

Майже три роки тому Комітет Українців Канади і КЦУШР рішив покликати Підручникову Комісію. Працю було поділено і було її припоручено професійним та авторитетним людям, але ... не стало фондів на таку важливу ділянку.

Одинока програма, чи „Проєкт програм навчання в рідних школах" появилась заходами Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради 1970 року, яку опрацювали і видали люди доброї волі.

Хочемо вірити в координацію праці на полі рідномовної освіти, на базі правильника КЦУШР, хочемо вірити в координацію (не централізацію) дій тих крайових організацій, які цими школами опікуються, одначе маємо забагато досвіду з різними ухвалами, резолюціями, проєктами централізації „під патронатом Провінційних КУК ..." Та це питання, до якого ми ще повернемось.

Походження слова „етнічний"

Ф. С. МАЙНОР,
Прерійний кореспондент Канадської Сцени

Кожний вживає це слово, на ділі воно є важним компонентом багатьох офіційних титулів, але що воно значить? Чи хтонебудь колинебудь призадумався над походженням слова „етнічний"?

Фактично, зробив це недавно „Лондонський Таймс", спонуканий оголошенням у відомій крамниці одягів в дільниці Мейфер в Лондоні, оголошення, яке оферувало нову суконку з „етнічним акцентом". Крамниця заявляла, що ця суконка мала „надзвичайно контрастовий етнічний взір на рукавах".

Ідучи за моїм нахилом до порівняльної філології, я пірнув в старовинні книги в бібліотеці нашої газети і відкрив, що коли грецьке слово „етнос" означає націю, то „етнікос" значить поганин, поняття вживане Батьками Церкви в перекладі єврейського „ґоїм" або не-ізраїльтян. Батьки Церкви вживали його в значенні поган, себто не-жидів і не-християн.

Так воно являється в англійській мові в 1470 р. в друкарській передмові до Хроніки Гардінґа, і знов в 1545 р. в Юдалла: „Етнічний і поганський король".

Навіть в Сполучених Стейтах, де вперше дали цьому слові його теперішнє значення, Лонґфеллос співає в своїй „Пияцькій Пісні": „Це давні етнічні гуляння (Давно закиненої віри).

Первісний Словник Оксфорду клясифікує іменник „етник" як „завмерлий", після того як його вжили востаннє в 1728 р. в книжці про Альжир. Але, як зараз побачимо, так воно вже не є.

Поява теперішнього значення слова „етнічний" є дуже недавня. Додаток до Словника Оксфорду находить його в книжці Гакслія „Ми Европейці" виданій в 1935 р.: „Для існуючих груп населень треба б уживати загального окреслення „етнічні групи".

Від цього пункту це слово твердо закріпилося в англійській мові. Словник „Американ Геритедж" дає таку першу дефініцію слова етнічний: „Що належить або відноситься до суспільної системи — яка домагається або має запевнений спеціяльний статус на основі складних, часто змінних ціх по лінії релігійних, мовних, традиційних або фізичних прикмет". Додаток до Словника Оксфорду подає його, на першому місці, з майже тотожньою дефініцією „що має спільні расові, культурні або мовні прикмети", але додає „екзотичний".

Можна мабуть вірити, що автор текстів реклямової аґенції, яка полагоджує реклями лондонської крамниці одягів — тої крамниці, що спричинила всі ці наукові дослідження — вглиблювався в Додаток до Словника Оксфорду в розшуках за синонімом слова „екзотичний".

Слово „етник", яке проскочило Атлантичний Океан в Гакслі а потім повернулося в наукових книгах американських соціологів, очевидно залишається тут на постійно. В час В'єтнамської війни ми говорили про „етнічних в'ятнамців", що жили в Камбоджі, а в 1970 р. професор в Оксфорді викладав про „Етнічність в Індонезії".

Як каже Таймс, слово „етник" — як іменник чи прикметник — сповняє функцію, якої задовільно не сповняє ніяке інше слово. Гакслі з цим погодився б.

Олена Пчілка

Примітка редакції: Цю доповідь виголосив п. С. Друль на імпрезі відділу ім. О. Пчілки в Норт Белтфорді, Саск. Саме в м. червні припадають роковини народження цієї славної української письменниці і громадської діячки. Доповідь дещо скорочена.

— — —

Олена Пчілка — це одна з найбільш маркантних жіночих постатей кінця минулого і початку цього століття. Вона положила великі заслуги на полі української культури у багатьох ділянках.

Слена Пчілка, це прибране ім'я Ольги Косач. Походить вона з дому славної аристократичної родини Драгоманових. Народилась вона 30 червня 1849 року, закінчивши своє блискуче життя 1930 року.

Де і в якім домашнім середовищі виростала ця славна постать жінки? В родині Драгоманових було п'ятеро дітей. Виростали вони в так званій Гадяцькій садибі, в будинку з дахом соломою критим, але атмосфера у тім домі завжди була наповнена ідеями французької революції, свободолюбними та демократичними настроями, бо батько Олени Пчілки Петро Якимович Драгоманів був високо освіченою людиною, блискучим урядовцем, писав вірші і був юристом у міністерстві Закордонних справ.

З його п'ятеро дітей син Михайло Драгоманів відомий як славний український науковець та політичний діяч, а дочка Ольга (Олена Пчілка) відома українська письменниця та діячка.

Що якраз впливало так додатково на виховання цих дітей? — це двірська челяд і гадяцька людність оточує родину Драгоманових, українська пісня, народня обрядовість, приказки — все це мало великий вплив на формування доброго характеру української душі, патріотизму, любові до всього що своє. В дома любили читати дітям оповідання, розповідати сни і відгадувати їх, а мати в родині мала гарний голос і любила співати при всякій домашній праці. Батько сам спочатку навчав своїх дітей грамоти прищеплював гарні смаки з літератури, читав їм твори кращих авторів. Вже з малих літ діти знали Миколу Гоголя, І. Котляревського, Пушкіна та інших видатних російських письменників.

Сама Олена Пчілка згадує про себе — „На весь вік зосталось у мене враження від того, як батько читав мені маленькому дівчаткові перший раз Гоголевого „Тараса Бульбу". Ті яскраві малюнки чудового твору я ніколи не забуду".

Олена Пчілка з дочкою Лесею.

Так росли діти — українська стихія, кращі зразки своєї і чужої літератури, міцна любов до свого рідного, розвинений літературний смак, широка освіта. Материним пісням, оповіданням бабуні, українському оточенню завдячують Михайло Драгоманів і Олена Пчілка свою любов до України, української культури і свою відданість українській ідеї.

Коли брат Михайло, вступивши до Київського університету приїжджав на Різдво додому, розказував про Київ, про студенське життя, про новий Громадський рух, що саме тоді народжувався — все це додатньо впливало на решту дітей вдома, а зокрема на допитливу Ольгу. Наступного року по Різдві Михайло Драгоманів повіз свою сестру до Києва і примістив її у дівочім пансіоні. А що брат Михайло вже був одружений, то Ольга проводила свої свята в родині брата. Там зустрічалась вона з передовою українською інтелігенцією, багато читала кращої літератури. В пансіоні закінчила вона свою освіту.

На 19 році свого життя Ольга Драгоманова вийшла заміж за молодого українського інтеліґента Петра Косача, який був урядовцем на Волині. Треба пам'ятати, що в тих часах майже вся українська інтеліґенція була зрусифікована,

або спольщена і щойно починала „віднаходити" Україну — насамперед були вияви своєї національної окремішности, української мови, пісні, вишивки.

У своїм новім місці поселення на Волині Олена Пчілка більше сходилась з людьми свого оточення, любила народні одяги, часто сама носила вишивані сорочки, піддержувала народовецькі рухи. В той час в Україні — учителі, студенти, артисти збирали етнографічні матеріяли, записували пісні, думи, перекази, приказки, вишивки. Олена Пчілка особливо захопилась взорами українських вишивок, зібрала і видала гарний зоірник волинських взорів вишивок.

В домі Косачів збиралась провідна верства української інтелігенції. Олена Пчілка зорганізувала першу громадську бібліотеку з самих українських книжок і ця її громадська праця дуже багато причинилась до загального піднесення в українському національному житті.

Як добра мати і українська патріотка вона писала про своїх дітей Лесю і Михайла: „Головне моє завдання було виховати Лесю і Михайла. До шкіл діти нікуди не їздили. Мені тоді здавалось, що школа зразу зруйнує моє змагання виховати дітей в українській мові, але це був даремний страх, бо потім я побачила, що коли дітей добре вправлено в українській мові, то школа вже того не зруйнує".

Отже з малої Лесі, завдяки доброго домашнього виховання, патріотичного і культурного оточення виросла найбільша українська поетка — Леся Українка, яка у великій мірі завдячує спалах свого яскравого таланту.

До дому Косачів з'їжджалось багато видатних гостей, студентська молодь, письменники. Бували тут: Модест Левицький, Іван Франко, Михайло Коцюбинський, Ольга Кобилянська, Іван Нечуй-Левицький та інші.

Олена Пчілка завжди була серед людей. Скільки вона написала, робила переклади кращих творів з чужої на українську мову, скільки зроблено муравлиної роботи і скільки було підготовлено ґрунту для прийдешніх поколінь. Крім того, що писала і редагувала була визначною громадською діячкою, боролась проти московських, а опісля й комуністичних впливів і завжди домагалась дозволу друкованого слова для народу.

Енергійна Ольга Петрівна була здібна організаторка бібліотек для народу, товариств, клюбів, писала статті на різні теми, але й не цуралась чорної роботи.

На своїм віку пережила Олена Пчілка кілька болючих втрат — 1903 року помер у розквіті віку її улюблений син Михайло, 1909 року її чоловік Петро Косач, 1913 року померла в неї на руках дочка Леся Українка.

Відійшла Олена Пчілка з життя вже за комуністичної влади в Україні, в Києві. Похорон був дуже скромний. Не було промов, хоч на похороні був присутній Михайло Грушевський — близький приятель Косачів. Лише пізніше писав про неї і закінчив такими словами: „Похоронили нашу славну Олену Пчілку „на нашій не своїй землі".

С. Друль

Писанка на „Промінь"

З нагоди Воскресення Христового посилаю $10.00 на „Промінь" з теплою згадкою пам'ятати моїх двох дорогих приятельок ще з бурсацьких часів — бл. п. Настуні Мисак і Анастасії Сарчук.

Меланія Буряни — Торонто

— — —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Великдень, ми всі радіємо, але мені припало лежати в лікарні Юніверситі Госпиталі в Саскатуні. Сердечно дякую жіноцтву з Катедри Пресв. Тропці, що відвідали мене у Великодну П'ятницю і за кошик з паскою, о. Гупці за відвідини та жіноцтву Всіх Святих за пасочку і писанку. Засилаю „писанку" на „Промінь" — $5.00.

Катерина Лицюк, Айтуна, Саск.

— — —

Шановна Редакціе!

Жіноче Т-во ім. Кн. Ольги в Принц Альберт поздоровляє редакцію „Променя", бажає їй успіху в дальшій праці та висилає $30.00, як „Писанку" на журнал. Ці гроші зібрано на вечірках вишивання і читання, що їх улаштовують членки мистецького комітету. Цей комітет складається з таких пань: А. Кардаш, Ю. Голик і А. Марусяк.

Людвіна Зюбрак, кор. секр.

— — —

Складаємо найсердечнішу подяку за дорогі писанки на „Промінь". Це ще один шляхетніший спосіб нашого членства, який поможе нашому журналові жити і виконувати своє завдання.

Редакція

Линда М. Лазарович одержала срібну медалю королеви

Линда М. Лазарович, директор Головного Музею Союзу Українок Канади в Саскатуні одержала срібну медалю королеви з приводу святкування 25-літнього срібного ювілею її королівського трону. Серед багатьох нагороджених, 20-ти срібних медаль було призначено для музейних працівників Канади за їхню працю в різних державних музеях Канади.

Одна із таких нагород була признана панні Линді Лазарович за її вклад у праці саскачеванської та Канадської Музейної Асоціяції. Панна Лазарович була номінована на дво-річний період до Ради Канадської Музейної Асоціяції, як член комітету етики, професіоналізму та членства.

Призначення увійде в силу на річному з'їзді Канадської Музейної Асоціяції, який відбудеться від 4 до 11-го червня цього року в Фредеріктон в Ню Бронсвик. Її дальша участь в подібній організації Американської Асоціяції Стейту та Льокальної Історії, де на річному з'їзді, який відбувся минулої осени в Чарлстон, Південна Каролайна, панна Лазарович запрошена дати доповідь на тему культурних музеїв під час річної конвенції повище згаданої Американської Асоціяції, яка відбуватиметься у вересні 1978 р., в Спрінґфілд, Іллинойс.

Панна Лазарович народилася в Геффорд, Саск., і є одною з трьох дітей Анни (Келовна, Б.К.) та бл. п. Миколи Лазаровича. Вона є ґрадуанткою Саскачеванського університету, де закінчила домашню економіку (1972) в ділянці „авдіо-визюал" комунікації. Панна Лазарович почала свою працю в Музеї Союзу Українок в Саскатуні у травні 1973, як координатор виставок, а відтак як куратор, а тепер працює як директор головного музею.

В 1975 році вона була призначена до комітету програм державних ґрентів при Державному Музеї Канади. За останніх кілька років брала участь як член Комітету Канадської Музейної Асоціяції. Була членом комітету Культури при „Саск. Трост Фонд" та членом управи при провінційному „Вестерн Девелопмент Мюзіюм". Є членом Американської Музейної Асоціяції, членом Американської Асоціяції Стейту та Льокальної Історії, як також членом місцевої Асоціяції Домашньої Економіки.

Теперішня її праця є пов'язана із допоміжним плянуванням Головного Музею Союзу Українок та 5-тирічним консультаційним пляном праці при Головному Музеї в Саскатуні.

Спільний корінь для Англії та України

Студенти, які пробують зрозуміти Беовульф, поезію з 9-го ст., яку вважається за перший клясичний твір англійської літератури повинні вглибитися в ранню українську літературу. Проф. Юрій Перейда при Саскачеванському університеті рекомендує **Слово о полку Ігореві,** яке написане старо-слов'янською мовою в 1185 р. Він відкрив багато подібностей в обох творах, що наводить на сіпльний корінь не лише в літературі, але також в культурі людей, які тепер живуть в Англії чи в Україні. Корінем є вікінґи-скандинавські завойовники, які подорожували по знаному й незнаному світі та завоювали Англію й Україну, де вони поселилися та зачали правити. Проф. Перейда збирає докази з ранньої літератури, що підтверджують культурний зв'язок між двома національностями з спільними скандинавськими традиціями. К.С.

У дванадцяту річницю смерти мого дорогого мужа, бл. п. Стефана Білінського, який упокоївся 3 червня 1966 р., замість китиці найкращих квітів засилаю в його світлу пам'ять $5.00 на „Промінь".

Дружина Анна Білінська, Брентфорд

Т. Горохович

ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО

Примітка редакції: Це є друга з ряду силюетка видатного поета з часів Української Революції в Україні — Максима Рильського, після першої прим. в ч. 5 по О. Довженкові.

Максим Рильський народився 10 березня 1895 року, помер 24 липня 1964 року. Належить він до найвизначніших поетів новітньої літератури. Першого вірша він написав у 1905 році, коли поетові було 10 років. Перша збірка його творів п.н. „На білих островах" вийшла 1910 р. Інші збірки поета — „Під осінніми зорями", „Синя далечінь", „На узліссі", „Де сходяться дороги" — змістом своїм ще далекі від комунізму. Він зумів ще „у тиші над вудками своє життя непроданим донести". У пізнішій творчості за радянської вже влади Рильський хоча і творить ще високої мистецької вартості поезії своєю образністю і формою, але деякими творами після першого десятиріччя по революції переходить на казьонщину. Він пише вірші уже без внутрішнього вогню „стискаючи у муці зуби". Поет терпить душевно, що мусить писати вірші і пісні про Сталіна, партію і радянську владу. Цьому ніжному лірикові часто вривалися такі признання:

„Мій ріг мисливський грає в самотині.
Нема йому, нема йому луни!
Ніхто на клич тремтячий не прилине,
Не збудить він німої тишини".

Максим Рильський не тільки поет. Він учений, громадський діяч і **знаменитий перекладач** творів Міцкевіча, Вольтера, Пушкіна. Його громадська праця останніх перед смертю років замітна на таких відтинках як оборона молодих поетів „шестидесятників" перед нагінками партії, оборона української культури. Поет належав у своїй молодості до групи КИЇВСЬКИХ НЕОКЛЯСИКІВ, які плекали **клясичну форму поезії,** вбираючи її у такі мистецькі форми як неперевершені октави, дзвінки олександрини, терцини, гексаметри. Про цю поезію поет висловився так:

. . . Сувора простота,
Що слова зайвого в свої рядки не прийме.
Стрункa гармонія, що з думки вироста,
Не псевдоклясика, а клясика — їй ми
Повинні вдячні буть. Не іграшка пуста
Та форма, що віки розкрила їй обійми.

Разом з клясичною формою йшов гармонійний і клясичний зміст: повне любови оспівування рідної природи, звеличування кохання і малюнки буденних подій і людей в лагіднім теплі доброго серця, у рівновазі змислів і в простій передачі оригінальних і несподіваних метафор, щоб розбудити уяву читача для відтворення іншого світу. Дрібне явище у поета стає символом цілости:

Запахла осінь в'ялим тютюном,
Та яблуками, та тонким туманом —
І свіжі айстри над тонким піском рум'яним
Зоріють за одчиненим вікном.
У травах коник, як зелений ґном,
На скрипку грає . . .

Поет у цьому світі в першу чергу бачить Україну з її людьми. Тому він оспівує українських красунь і красенів та рідну природу.

О, світе мій! О дальний сміх дівчат,
Що рвуть солодкі ґрона винограду!
Благословен хай буде виноград,
Осінній витвір весняного чаду!

Що Рильський був органічно-національним поетом, українським поетом з глибоким відчуттям народнього горя і одночасно звеличником її історії, про це говорять оці рядки:

Ти груди краєш поглядом дитини,
Печеш і мучиш, рідний краю мій,
П'яниш, як жоден на землі напій. . .

Тужу за вами солов'ї Вкраїни. Так пише поет у Парижі, тужачи за Україною. „Прокльо-

Джон Г. Меке

СЛІПІ

Того вечора я, змучений втомою і нудьгою, зайшов в якусь велику залю, де можна було почути музику. Це був концерт — багато невибагливої музики для сили людей.

Я ледве пройшов крізь товпу. Із сотні столиків був вільний тільки один-одинокий. Та й то мабуть тому, що стояв коло стовба, який заслонював собою сливе цілком публику та музику. Коли ж я почав роздягатися, я помітив, що ще один стіл стояв так незручно, як мій; та ті, що сиділи біля нього, вибрали собі його мабуть навмисне: щоб не дивилися люди на них.

Їх було троє: чоловік, жінка та малий хлопець.

Чоловік сидів коло жінки. Хлопчина — проти них.

Кельнери бігали сюди й туди, люди сміялись, гуторили та дзвонили тарілками й виделками; музика гуділа; тільки при наших столиках було тихо.

Згодом вгорнула мене ще глибша втома та нудьга, — я вже задумав йти геть. Та зараз же майнув передімною самотний та непривітний мій покій, і я залишився.

Несвідомо, сливе не відаючи про це, поглядав я на той столик проти мене скілька раз робив це; бо роблю так завсіди, коли хочу забути свою власну турботу: я шукав її в інших, певний в цьому, що її знайду.

Я зачав від жінки.

Вона вже не була ні молода, ні гарна, або краще — вона ніколи гарна не була; з'одягнена плохенько в темну хустку, сиділа вона на своїму місці якось чудно неворушно та вимушено, склавши руки в подолок та не опираючись об крісло. Вона наче застигла без руху, слухаючи музику мовчки, чуть схиливши головку. Але ось її рука здригнулась, шукаючи на столі шклянку. І я помітив, що вона була сліпа.

Я забажав придивитись до чоловіка, що сидів поруч неї.

Він сидів, звернувшись лицем в мій бік, нахилившись до жінки. Говорив до неї, повний вогню, тримаючи руки на колінах, хоч не так спокійно, як жінка. Це була висока і дужа людина, з русявим волоссям та вусом, в невибагливому темному одязі.

Але й його спосіб сидження видавався мені дивно вимушений; а коли він потім несміливо і дуже обережно став шукати рук жінки і підняв голову, я побачив, що й він був сліпий.

А хлопець наскладав перед собою часописів з малюнками, переглядав їх, не турбуючися сусідами. А те, що він разом з жінкою пив з одної шклянки, свідчило про близькість його до неї: він мабуть був її братом.

Ніхто не журився їх столиком: звідкіля ні один звук не плив в хаос гамору концертової залі. Музика грала одну річ за другою, а кельпері перебігали, ставляючи перед гостями нові повні шклянки.

Але мені самому стало ніяково так довго дивитися на сліпих; і я одвів очі від них.

Та через пів години я глянув на них знову і не всилі був погляду мойого відвернути.

Вони все ще сиділи так само, як і раніш; та тепер чоловік тримав руки жінки в своїх. Він говорив до неї далі, а вона слухала пильно та трохи боязко всміхаючись. І її уста іноді тихо ворушились.

Він нахилився до неї ще ближче. Витяг руку з кишені і — золотий перстень. Я ще ніколи не бачив стільки глибокої любови на обличчі, як тепер в нього; ні стільки радісного щастя, як в неї в ту хвилину!

Та крім мене не бачив їх ніхто... Вони ж розмовляли далі, тримаючись за руки.

Концерт скінчився.

Вони встали. Пішов і я за ними. При виході вони зупинилися Хлопець став виглядати омнібуса, а коли цей надіхав, став він до нього проводити сліпого; та вернувся до сестри аж тоді, як сліпий вже сидів на місці. А опісля хлопець взяв її під руку і попровадив певним кроком вулицями.

Я ж лишився сам, — та не почував вже ні втоми, ні смутку. Тільки сором і радість.

Справді, — не лиш поглядами видющих очей промовляє любов!...

ном вічним проклену, хто рідний край у горі й тузі забуде хоч на мить єдину".

Як перекладач Рильський не тільки плодовитий (він переклав 250,000 рядків, їх не можна змістити у 10-ох томах), але справжній майстер. Переклад „Пана Тадеуша" польського поета А. Міцкевича перевищив своєю поетичною красою оригінал.

Леся Храплива-Щур

ЩО РОЗКАЗУВАЛИ НАМ КОЛИСЬ БАБУСІ...

„Для дітей казка — забавка, а для мудрого загадка" — каже народня приказка. І справді, на дні стародавніх казок сьогоднішні психологи вміють знайти невичерпну скарбницю відомостей про найглибші, несвідомі нераз порухи людського „я". Народня, невчена мудрість зуміла їх пізнати та висловити відповідними символами. Цим і здобула собі велику повагу навіть у сьогоднішньому науковому світі,, попри всю його недовірливість та критичне наставлення.

А коли поглянемо на полиці найновіших та найстаранніше виданих книжок для дітей в усьому культурному світі, знайдемо там поряд з наймодернішою тематикою і старосвітські казки всіх народів — у цікавих, люксусових оформленях. Видно, що цікаві вони не лиш теоретикам-психологам, але й сучасній дітворі, бо передові видавництва добре провірюють попит на кожну книжку, поки візьмуться її видавати.

Тому й годиться належно привітати нове видання Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді ім. Л. Глібова — збірочку „Призабуті казки". Зібрала їх, зредагувала та видала голова цього ж Об'єднання, відома своїми численними творами для молоді, головно ж незвичайно популярною повістю „Бог вогню" — письменниця Ольга Мак. Зібрані казки - справді на сьогодні вже призабуті, хоч були самозрозуміло відомі нашій дітворі ще які два-три покоління тому. Тому новому, сьогоднішньому поколінню — будуть новиною.

А пригадати їх нашим дітям — таки варто. В першу чергу тому, що укриті в них перлини народної мудрости. Над усе — віра в справедливість. Дідова дочка, тиха й скромна, готова догодити всім, навіть „кінській голові", дістає заслужену нагороду. Лиха ж, бабина дочка, теж дістає по заслузі за своє лукавство. „Язиката Хівря", хоч і не злобна зроду, та таки мусить відпокутувати за зло, що його натворила ненавмисне.

У пляні популярних мотивів народних казок теж і „Як Іван-Великан чортів перехитрував". З постаттю чорта борикається наша література, словесна, як і писана ще з часів „Облеченія діявола миродержца" Івана Вишенського. Важко бо нам повірити в аболютну всемогучість лихого. Мусить же знатися у нього якесь слабе місце, якась маленька наївність, що її розважний українець використає належно! Так було і в Гоголя і в Стороженка і ця ж казка додає відваги стати до змагу зі злом.

„Дурень зі ступою" та „Лежень" — радше йдуть по лінії народньої анекдоти. У них цікавий в першу чергу перебіг історії, наверствування непередбачених і неможливих ситуацій. Та крізь тканину захоплюючої розповіді просвічує теж цікава думка: що не завжди дають найкращу розв'язку трудним життєвим ситуаціям ті, що їх люди вважають розумними та працьовитими. Часом зуміють знайти раду, завдяки своїй наївності, саме ті, що ними всі погорджували, вважали ледащими. І коли довгі віки непрохані й неправні пани нашої землі старалися вщепити нашому народові почуття його меншевартісности — то цього типу казки саме й є здоровою реакцією самооборони народного генія.

Та крім цих виховно-етнічних вартостей, казки, враз з добрими ілюстраціями М. Михалевича, дають багатий образ українського побуту, такого, як був колись, на якому виростала наша духовість і культура. Було б помилкою лякатися, що діти, пізнавши цей старосвітський, невибагливий спосіб життя, стануть його соромитися. Таж не соромляться американці чи канадійці своїх піонерських возів з наметами та хиж із нетесаних колод! Навпаки, радо пишуть про них для дорослих і дітей. Воно ж неіснуюча вже екзотика, але рівночасно і корінь сьогоднішнього. Тільки подати б його в належному насвітленні!

Наша книжечка має поміж іншими позитивними прикметами теж і великий, чіткий друк та старанні пояснення менше зрозумілих слів. Коротко: видавець, ілюстратор та видавництво зробили своє: ве можливе, щоб дати нашим дітям вартісне й потрібне для їх виховання видання. Тепер слово за батьками, вчителями, виховними організаціями. Належне бо використання книжечки належить до них!

Замість китиці квітів на свіжу могилу моєї куми, бл. п. добр. Юстини Мельничук, в її пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

Стефанія Михасів — кума і похресниця Наталка, Кемсак, Саск.

Осяги Доні Байдак в науці і спорті

Доня Байдак, студентка Манітобського університету в 1977 році здобула ступінь B.A. (Bachelor of Physical Education).

Доня народилась в Манітобі в околиці Січ, в родині п-ва Р. Байдаків. Коли їй було 6 років, родина перебралася до Вінніпеґу і тут вона разом з братами і сестрами ходила до рідної і недільної школи при Соборі Св. Покрови.

В державній школі Доня завжди дуже добре вчилася, одержувала високі марки за предмети, брала активну участь у шкільній оркестрі, а зокрема відзначалася у спортових іграх. Вона здобула трофеї і плеки за найкращі марки в науці, а в університеті вона була записана на „dean's honour list".

Ще будучи студенткою в гайскул Доня любила грати „волей бал", а опісля і коли вчащала до університету. Тут вона була вибрана Captain of Manitoba Bisonettes. Вона брала участь у Винтер Ґеймс в Летбридж 1975 р. Там тоді манітобські дівчата здобули срібну медалю.

Через три роки Доня грала в Кенедієн Вименс Джуніор Тім. Ці дівчата гостили спортовців в канадійській олімпіяді. У вересні 1977 року брали участь у світових змаганнях в Бразилії.

В березні 1977 р. Доня була вибрана Woman Athlete of the Year, в Манітобськім університеті і на бенкеті абсольвентів виголосила в їх імені промову та була запрошена грати з молодшим Вименс Волей Бол.

Цього року Доня Байдак студіює в університеті Брітіш Колюмбія та продовжує активну участь у своїм улюбленім спорті.

Приятелька

Бібліотека проголошує Літературний Конкурс для письменників

Бажаючи допомогти стимулювати український літературний процес на еміґрації, „Бібліотека Пласту і Рідної Школи" — активна, загально-громадська українська бібліотека, що її ведуть у Філяфельфії курені пластунок-сеньйорок та старших пластунок „Чортополохи" — з нагоди двадцятиліття свого існування проголошує

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

на

КОРОТКЕ ОПОВІДАННЯ або НОВЕЛЮ З СУЧАСНОГО ЖИТТЯ.

НАГОРОДИ

Першу — 200 (двісті) долярів,
Другу — 150 (сто п'ятдесят) долярів,
Третю — 100 (сто) долярів,

призначених переможцям конкурсу Ж ю р і, в склад якого запрошено визначних літературознавців: ІВАНА КОРОВИЦЬКОГО, ГРИГОРІЯ КОСТЮКА та ЮРІЯ ЛАВРІНЕНКА.

Твори мусять бути нові, досі ніде недруковані. Тематика довільна, призначена для дорослого читача. Єдиним критерієм оцінки творів буде їхня мистецька якість.

Вислід конкурсу буде проголошений на святочному вечорі з нагоди двадцятиліття Бібліотеки, що відбудеться у Філядельфії в листопаді 1978 року. В програмі цього вечора — читання нагороджених творів.

Підписаний псевдонімом машинопис — **у чотирьох примірниках** — належить пересилати **найпізніше до 1 жовтня 1978 року** на подану внизу адресу, залучивши в окремому заклеєному коверті своє справжнє прізвище, адресу та назву твору. Автори, які бажають потвердження, що їхні твори отримано й передано журі, повинні залучити заадресований коверт із поштовою маркою. Матеріяли отримані після реченця не будуть включені у конкурс.

Організацією конкурсу заємається окремий Комітет 20-ліття Бібліотеки, що його очолюють Марта Тарнавська, голова Комітету та Анна Максимович, бібліотекар Бібліотеки Пласту і Рідної Школи у Філядельфії. Всі зацікавлені українські еміґраційні письменники запрошені до участі в конкурсі.

Адреса для надсилання матеріялів:

Mrs. Marta Tarnawsky
6509 Lawnton Avenue
Philadelphia, Pa. 19126 USA

Галина Михальчук

ВИСТАВКА РУШНИКІВ І ТКАНИН

Дослідження матеріяльної культури українського народу допомагає зрозуміти шлях його історичного розвитку. Народній одяг і рушники, є одним з основних компонентів матеріяльної культури, тісно пов'язаний з усією історією народу.

Український одяг розвивався і удосконалювався протягом століть. Рушники та одяги етнографічних частин відображують територіяльні відмінности і стильові особистости окремих частин України.

Рушники займають важливе місце в українському народньому мистецтві. Вони діляться на ужиткові і декоративні. Ужиткові звичайно з грубшого полотна, та з малими прикрасами. Декоративні ткані з найкращих тонких ниток, у спеціяльні взори, як скісний, сосонки, тощо. Згодом рушники прикрашували смугами кольорових ниток, а пізніше ткали взорами, а в пізнішом вишивали.

Багато про рушники та спосіб їх ткання можна було навчитися на Українських Курсах Ткання в Бенфі. Отож, щоб передати це знання хоч у мінімальній частині, заходом відділу Союзу Українок відбулася цікава виставка рушників і ткання, у неділю 11 грудня в авдиторії церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві.

Раненько зійшлися пані з комітету: Г. Михальчук, Т. Штепа, З. Кислиця, Н. Стронґ, З. Джексон, В. Сенчук та панове: Михальчук. Штепа, Сенчук, Данилюк, щоб розложити відповідно експонати рушників, тканого одягу, на відповідних стояках і столах. Пані Зора Джексон і пані Галина Михальчук підготовила декілька ткацьких варстатів з маленькими на них робітками, щоб показати як ткати полотно, рушники взорами, та килимкові речі. Пізніше допомагав також і пан Іван Токарик. Пані Зора і Галина відбули курс у Бенфі, отож мали нагоду виставити свої робітки і практично показати висліди свого навчання.

По другій стороні залі був стіл книжок, брошур, фотографій і пам'яток Ювілейного З'їзду Союзу Українок. Приготовила це пані Матильда Лазарович, яка разом з Катериною Мосійчук були делеґатками на З'їзді. Вони тепер мали нагоду давати зацікавленим більші інформації про відбутий Ювілейний З'їзд.

Приготовлено також стіл речей до продажі з крамнички відділу. Тим займались пані В. Сенчук і добр. Г. Равлюк та панна Л. Подольська.

З мистецької виставки в Оттаві. По правім боці стола стоять перша — Матильда Лазарович і Галина Михальчук. На столі розложені пам'ятки Ювілейного З'їзду в Саскатуні. Далі стоять Віра Сенчук, добр. Равлюк — там вони продають речі з крамнички відділу.

Часом допомагали і інші. При вході були добровільні датки і того пильнували пані Л. Шульгін і пані В. Чіх.

Господинею того дня була добр. Ґ. Равлюк, яка відкрила виставку вітаючи присутніх, та пояснила, що експонати майже всеціло належать до приватної колекції Галини Михальчук. Відтак запросила пані Галину дати доповідь про рушники. Про ткання коротенько сказала пані Зора Джексон. Добр. Ґеня представила також гостю панну Шеран Літтне, яка була третя з Оттави, одинока неукраїнка, ані українських курсах ткання в Бенфі, та яка працює в Державному Музеї в Оттаві. Шеран говорила про враження з відбутих курсів, та висловила спеціяльне зацікавлення українським мистецтвом. Відтак запрошено усіх до смачної перекуски, яку приготовили пані Галя Желам і Мері Голюк.

(Докінчення на стор. 14)

А. Качор

Що треба знати про кредит, або позички

Живемо в такій добі та в такому світі, де на кожному кроці маємо до діла з грошима, або кредитом. Кредитом користуються сьогодні майже всі, чоловіки та жінки, старші та молодші, товариства, організації, церкви і тому про кредит треба дещо знати. З тою метою даємо цю коротку інформацію про кредит.

Коли купно і продажа товарів, або людських услуг, відбувається при допомозі грошей тоді маємо до діла лише з готівкою. Коли ж покупець зобов'язується закуплений товар, або людські услуги, заплатити щойно після якогось означеного часу, тоді будемо мати кредитову операцію, або кажемо: обмін господарських дібр відбувся на кредит.

Покупець, що користає з кредиту при закупі товарів, або довжник, що позичає гроші, платить звичайно додаткову ціну за час чекання і цей додаток — це т. зв. відсотки, або проценти, які здорожують ціну і вартість товару, або позиченого капіталу.

Нас цікавить не так може саме поняття кредиту, як його кошти, якими різні фінансові підприємства, або приватні особи, спекулюють і самий кредит використовують для свого збагачення. Іншими словами, власники грошових капіталів часто побирають, безконтрольно, т. зв. лихварські відсотки, які часто доводять до застою цілого господарського життя, а поодинокі господарства до руїни. З того бачимо, що кредит, який має служити для приспішення розвитку господарства одиниці, громади, а то й держави, у руках лихварів стає чинником визиску, спекуляції і поважною перешкодою на шляху поступу і добробуту.

Щоб тому запобігти, держави видають окремі закони, які нормують кошти кредиту, а самі громадяни, з метою самооборони, організують різні добродійні кредитові установи, які мали б боротися з лихвою. Останніми часами цю місію оборони широких мас населення перед лихвою перебрала на себе кредитова кооперація. Зокрема вона дуже поширена тепер на терені Канади і ЗСА. Але це вже інша тема.

Нормально на фінансовому ринку маємо до діла з двома родами кредиту: правильного, не лихварського, який є основою діяльности кредитових кооператив, банків і солідних фінансових компаній і лихварський кредит, яким займаються різні спекулянти і спекулятивні підприємства, які діють безконтрольно.

Ми спинимося коротко над правильним кредитом, який теж має різні форми.

Ось головні основи правильного кредиту:

1. Коли затягаєте позичку, або берете товар на кредит, не забудьте на одну дуже важну річ, що ця кредитуюча установа має вам точно вияснити, усно і на письмі, умови кредиту, тобто подати вам інформацію про всі кошти кредиту та про час сплати, щоб ви могли легко перевірити ці кошти з коштами інших подібних кредитових установ.

2. Затягаючи позичку, або беручи товар на кредит, ви мусите пам'ятати про кошти фінансування кредиту і відсоткову стопу в річному відношенні.

Кошти фінансування — це повна сума всіх коштів (в долярах і центах), які треба заплатити при затяганні позички, чи іншого кредиту, тобто треба показати цифрою в долярах і центах скільки цей кредит буде вас коштувати.

Відсоткова стопа у річному відношенні — це висота грошової оплати за кредит, у відсотках річно. Інакше кажучи, відсоткова стопа показує нам який відсоток додаткових коштів треба заплатити від позиченого капіталу за час одного року.

Багато різних фірм не хоче подавати своєї стопи відсоткової, або подає її місячно, напр. 2-3%, що на ділі дає 24-36% річно. А це страшна лихва. Річний відсоток від кредиту є найкращим мірилом для порівнання коштів цього кредиту в різних установах. І кожний віритель мусить тепер подати свому довжникові річну стопу відсоткову. Це законна вимога.

3. Затягаючи позичку ви звичайно підпису єте умову, де повинні бути названі такі пункти:

а) сума позички і на яку ціль вона призначена,
б) сума коштів позички в долярах і центах,
в) річна стопа процентова,
г) повна сума позички з усіма коштами, тобто сума всіх рат разом,
д) кількість рат, висота рати і дата її платности,
е) оплата за неточне сплачування рат,
є) опис забезпечення позички в рухомому, або нерухомому майні.

При затяганні всіх кредитів ви маєте одер-

жати копію підписаного договору.

4. Гіпотечні (моргеджові) позички підпадають під іншу категорію кредиту. Там кошти позички можуть бути пропущені. Загальна сума фінансового рахунку не мусить бути названа, але мусить бути названа річна процентова стопа, сума кожної рати, кількість рат і час на який позичку уділено.

5. Закон про правильний кредит появився з метою захищати інтереси позичаючого (довжника). Ці вимоги стосуються до всіх банків, кредитових кооператив, фінансових компаній, детайлічних крамниць, автових продавців, а також до цієї категорії включено лікарів, дентистів та всіх інших професіоналістів, які стало уділяють своїм клієнтам кредиту.

6. Закон про правильний кредит забороняє послуговуватися фальшивими реклямами. Одначе закон не устійнює точно максимальних, чи мінімальних відсотків від позичок. Позичкові установи мають вільну руку устійнювати свою процентову стопу, висоту своїх коштів, але вони зобов'язані про це вірно інформувати, усно і письменно, своїх клієнтів.

Цю дуже загальну й неповну інформацію подаємо нашим читачам на те, щоб вони самі знали, яка різниця є між коштами кредиту в такій чи іншій крамниці, в банку чи кредитовій кооперативі, ці кошти кредиту провіряли, освідомлювали в тому своє найближче окруження та організувалися в своїх кредитових кооперативах, які звичайно не спекулюють, бо вони працюють не для зиску, але тільки для услуг своїх членів. І тому, принайменше тепер, кошти кредиту в кредитових кооперативах найнижчі.

Радимо всім це особисто провірити і зробити висновок: стати членом своєї української кредитової кооперативи, а де такої ще нема пробувати її зорганізувати.

Провінційний З'їзд Союзу Українок Канади Квебек - Онтаріо

В днях 11, 12 і 13 листопада 1977 р. відбувся 39-ий Провінційний З'їзд Союзу Українців Самостійників, в школі й авдиторії православного собору св. Володимира в Гамільтоні. Рішенням спільного засідання всіх трьох екзекутив: ТУС, С.У.К., СУМК, було, щоб цей з'їзд мав, по можливості якнайбільше спільних нарад, а лише для адміністративно - внутрішньо - організаційних справ мали бути осібні сесії.

Тому, що це був ювілейний рік нашої організації, затримано ювілейний клич, напис якого домінував на фронтовій стіні залі: „На здобутках минулого — будуймо світле майбутнє".

В п'ятницю, 11-го листопада, о год. 8-ій вечора відбулось офіційне відкриття З'їзду, а саме зложення привітів й вибрання предсідника з'їзду з потрібним штабом з'їздових урядників і комітетів. Преосвященний владика Миколай поблагословив працю з'їзду й заохотив присутніх до дальшої праці в користь наших організацій, Української Православної Церкви й українського народу. Слідували привіти провінційних голів. — Пані Галина Сенишин — провінційна голова С.У.К. на східню Канаду привітавши присутніх передала слово для продовження привіту присутній добродійці Леонії Слюзар, піонерці С.У.К., основательці відділу Доньки України в Монтреалі, ідейній громадській діячці українського організованого жіночого руху.

В суботу, дня 12-го листопада наради сесії С.У.К. відкрила голова Східньої Екзекутиви в присутності 113 членок Союзу Українок Канади, з них офіційних делегаток 21, гостей — членок Союзу 78, членів Екзекутиви 14. Пані Г. Сенишин попросила до президії заступницю голови Союзу Українок Канади панну Олійник, бувших провінційних голів, голову місцевого відділу пані Н. Бол і голову Східньої Філії Музею — пані О. Гамару. Після прийняття програми сесії вибрано на предсідницю пані Г. Сенишин, а на секретарок пань Е. Савіцьку, Ж. Шкурат, Н. Грицину (останню пані записувати на тасьму). Відтак, на внесок контрольної комісії, був прийнятий протокол з попереднього провінційного з'їзду. — Після цього було приступлено до представлення делегатів, які складали свої привіти. На превеликий жаль не було нікого із відділів Тандер Бей, Содбурі, Оттави й Вотерфорду. З неприсутніх відділів лише Оттавський відділ прислав свій привіт і зложив жертву на організаційний фонд.

Від Східньої Філії Музею вітала з'їзд голова пані О. Гамара. Між іншим, щиро дякувала голові Східньої Екзекутиви, пані Г. Сенишин та зарядові за щиру співпрацю, а також подала головніші факти з річної праці. Від молодшого СУМК — давала звіт референтка пані О. Сушко. Від комітету „Буковинських взорів" говорила пані М. Телега. При цьому передала чек в сумі 10,000.00 (десять тисяч) долярів на руки пров. голови, пані Г. Сенишин, яка з черги передала цей вартісний чек пані О. Гамарі для покращання приміщення Східньої Філії Музею.

Панна С. Олійник — заступниця голови С.У.К., як також представниця до Інституту св. Володимира, склала привіт від нашої Централі, бажаючи З'їздові найкращих успіхів, а всім членам багато сил і витривалости в дальшій громадській праці. Заразом подала головніші факти з праці жіночого комітету при Інституті. Від контрольної комісії звіт дала пані Т. Клемба й поставила внесок на уділення абсолюторії діючому зарядові, що було одноголосно прийнято.

Після обідової переви відкриваючи й вітаючи спільну сесію нарад, предсідник спільних засідань пан В. Вахна, попросив пані Галину Сенишин до плянованої доповіді на тему: „Внутрішні організаційні проблеми та

Сидять сліза направо: Наталія Бол — голова місцевого відділу (половина обличчя), Орися Сушко, промовляє заступниця голови централі С. Олійник, Галина Сенишин — провінційна голова на Східню Канаду, добр. Леонія Слюзар, Ольга Гамара — голова Східньої Філії Музею С.У.К.

наша будучність". Ця тема на сьогодні дуже актуальна і вимагає плянування праці на будуче.

Опісля говорив пан Юрій Торошенко від ТУС порушуючи цю саму тему. Він також підкреслив важливість різних біжучих проблем, а особливо звернув увагу на молодь, для якої, як би міг то напевно прихилив би їм і небо. Пан Юрій Торошенко закликав, щоб відбувати більшу кількість виховничих осель, а в зв'язку з тим, щоб давати на цю ціль більшу матеріяльну допомогу.

На тему „Ґенерації говорять" першим промовляв пан П. Яворський, перший організатор СУМК на Сході Канади. Це були його спомини про початки організованого життя молоді. Тяжкі, ох і тяжкі ж це були часи! Особливо з матеріяльного боку... Надзвичайно зворушливим було, коли пан П. Яворський звернувся до присутніх і попросив всіх СУМК-івців, які 40 років тому вступили з ряди цієї молодечої організації, які розуміли вагу справи, а саме, що лише в єдності сила й в свідомості чиїх батьків вони діти й що вони діти одного українського народу. Труд п. Яворського увінчався успіхом, бо якраз підчас з'їзду, при спільній учті, сиділи Провінційний голова СУМК — Тарас Кушнір, молода людина, яка протягом 2-ох років тримала в своїх руках провід Східньої Екзекутиви, молоді СУМК-івці й піонери цеї молодечої організації такі, як промовець — перший організатор СУМК на сході Канади, достойний голова СУС д-р Л. Фарина й ті що 40 років тому були членами СУМК і дещо молодші, які з роками долучувались до праці.

Коли прийшлась черга говорити нашому молодому голові, п. Тарасові Кушніреві, то він вітав світлий з'їзд чистою українською мовою, розуміючи значення матірної мови, а для українців зосібна. Тарас закликав молодь, щоб поглиблювала своє знання української мови, щоби її уживала, тоді дійсно вони будуть відчувати, що вони правдиві діти свого українського народу. Присутні кількакратно нагороджували Тараса Кушніра бурхливими оплесками.

Пані д-р Ганна Янішевська мала доповідь на тему: „Ознайомлення з громадським і політичним сектором українського життя". Доповідь базована на абсолютних документальних даних. Думаю, що багато слухачів скористали з цієї доповіди, бо пані д-р Янішевська дуже вичерпуючи передала історію жіночих організацій, жіночого КУК, СФУЖО, історію С.К.В.У. та дала пояснення про політичний сектор нашого громадського життя, а саме про Державний Центр, УНРаду й Товариство Прихильників УНРади. Ця доповідь була дуже добре продумана й потрібна, бо обзнайомила присутніх з нашим українським громадським і політичним організаційним життям.

В перерві, перед висвітленням прозірок з 50-літнього ювілейного з'їзду в Саскатуні й виховно-освітнього табору „Село", номінаційної комісії ТУС і С.У.К. прочитав листу новообраних екзекутив. Провінційна Екзекутива С.У.К. залишилась, з малими змінами, ще на один рік. До заряду ввійшли: нова референтка шкільництва пані О. Торошенко й пані О. Демеда — для помочі в організованні молодших відділів СУМК.

На бенкеті — в неділю — головним доповідачем був д-р Л. Фарина, голова СУС на Канаду. Він виголосив цінну промову, зупиняючись на важних етапах нашого організаційного та національного життя.

Після бенкету відбувся концерт, приготований нашими організаційними силами різних місцевостей. — Відразу ж, по закінченні цього чудесного концерту п. Т. Кушнір, уступаючий голова Східньої Екзекутиви СУМК подякував усім за співпрацю підчас його каденції відзначуючи спеціяльно батьківську опіку провінційної голови С.У.К. пані Галини Сенишин і провінційного голови ТУС пана Юрія Торошенка, вручаючи їм в доках подяки по короваю. Відтак представив новообрану голову СУМК на схід Канади, панну Наталію Зимовець.

Резолюції з нарад з'їзду прочитала пані Е. Савіцька.

Світлий 39-тий З'їзд СУС на сході Канади закінчився

співом славня „Ще не вмерла Україна".

Підчас цього з'їзду відбулись два конкурси. Перший: українських різдвяних прикрас на ялинку. Другий: традиційних короваїв та пасок. 1-ий конкурс: Першу нагороду — книжку „Юкрейніян Канадіяна" — одержав торонтонський відділ СУМК за різні прикрасни на ялинку як: мистецько-декоративні збаночки з лушпинок яєчка, ангелики їжачки, кульки, медівнички. — Друга нагорода така сама книжка — отримав відділ С.У.К. Доньки України з Монтреалу за „вишивані баньки" зроблені з стереофому й кольорових пекінів.

2-ий конкурс: Першу нагороду — книжку „Юкрейніян Канадіяна" за стилевий й традиційний коровай отримала пані А. Ґерич з Монтреалу.

Другу нагороду — куховарську книжку й даровану відділом Доньки України з Монтреалу, як також третю нагороду — ювілейний прапорець Союзу одержала пані Е. Гребенюк з Гамільтону.

Ювілейним прапорцем відзначено також дуже гарний, але вже змодернізований коровай пані М. Старух з Віндзор. Цей коровай був цілий прибраний маленькими пташками, які — як тут подекуди прийнято — роздають на весільнім прийнятті родичам чи близьким приятелям новозвінчаної молодої пари.

Обидва конкурси викликали велике зацікавлення й наівть дискусію що до стилевости й традиційности печення короваїв.

Н. Лазоренко

Проголошуємо стипендію

Департамент Славістичних Студій на Манітобському університеті оголошує 500-долярову стипендію для студента україністики, уфундовану Вінніпезькою Кредитовою Спілкою „Карпатія". Стипендія буде уділювана щорічно й аплікації можуть вносити студенти четвертого року або магістранти.

На цьому місці Департамент висловлює подяку Кредитовій Спілці „Карпатія" за фінансову підтримку українських студій.

Апілкація на академічний 1978-1979 рік вносити до:

Dr. J. Rozumnyj, Head
Department of Slavic Studies
University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba, Canada

ВИСТАВКА РУШНИКІВ І ТКАНИН

В міжчасі присутні оглядали виставку, задавали ряд питань про експонати, придивлялись як ткати на варстатах, та самі пробували ткати. Зацікавлення було велике і цей день був дуже успішний. Позитивним було до ткання додати виставку, бо тоді збуджується куди більше зацікавлення.

Експонати були багаті і цікаві, але бракувало декілька в тому буковинських рушників. На жаль Провінційний Музей в Торонті відмовив взагалі передати декілька рушників на виставку. Добре, що ще є приватні колекції, яки ми можна користуватись в потребі. В наслідок зацікавлення плянується заходом відділу організувати при кінці березня і з початком квітня курси ткання і вишивання. Охочі навчатися вже зголошуються. Перед нами сестри багато праці ! ! !

ДОБРА ПОРАДА

Прийшов внук до дідуся та й хвалиться, що він почав курити.

— Яку я матиму з цього користь?

— Курення, каже дідусь, поможе тобі у трьох случаях: Цей хто курить ніколи не старіється, він замолоду умирає. По друге, до його хати ніколи не закрадуться злодії.

— Чому ж воно так, — питає здивований юнак.

— Тому, що цей хто курить, не може спокійно спати та цілу ніч кашляє. Це чують злодії та навіть не підходять близько хати. Потретє — того хто курить, ніколи не кусають собаки.

— А це чому — питає втішений молодик.

— Тому, — каже дідусь, що курець дуже скоро стає калікою та ходить підпираючись палицею. Палиці, то найлютіший собака боїться. Дідусь під вусом усміхнувсь а молодик поважно задумався.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

С. Василишин — Едмонтон	6
М. Пресунька — Тандер Бей, Онт.	3
Орися Василишин — Йорктон	3
І. Світуха — Оттава	2
Г. Романчич — Саскатун	2
Г. Козак — Гамільтон, Онт.	2
Е. Олесюк — Реджайна	2
Ліза Бот — Скарборо, Онт.	2
Н. Грицина — Монтреал	1
К. Подільська — Торонто	1
Т. Островерха — Едмонтон	1
М. Нєма — Монтреал	1
С. Ґриба — Кадворт, Саск.	1
Л. Котик — Гілберт Плейнс, Ман.	1
А. Мисак — Канора, Саск.	1
О. Маковецька — Чатам, Онт.	1
Н. Вацик — Тандер Бей	1
Е. Степова — Торонто	1
О. Гавриш — Дон Мил, Онт.	1
П. Кіндрачук, Лумбі, Б. К.	1

LOOKING FOR ROOTS IN TWO HILLS, ALBERTA

Reviewed by Natalia Aponiuk

ALL OF BABA'S CHILDREN: by Myrna Kostash, 414 pp., Edmonton, Hurtig, $12.95.

Myrna Kostash's *All of Baba's Children* is a very interesting, provocative book, despite some serious shortcomings. It is difficult to define the book's precise theme for the author tries to do a number of things simultaneously. According to Ms. Kostash, the book is about the first generation of Ukrainian-Canadians — the children of the immigrants, her parents' generation, "the ones who had to find their identity, their purpose, their community and their pride somewhere between Galicia and downtown Canada."

What she does, in fact, is attempt to explore her own relationship to her Ukrainian heritage. Her raising of this problem provides the chief merit of the book. And the book will evoke the greatest response from her own generation, born in Western Canada in the 1940s, forcibly exposed to things Ukrainian as it grew up, embarrassed and sometimes humiliated because a non-Anglo-Saxon name was synonymous with "lower class." People of that generation "made it" despite their names, and then found that assuming the exterior trappings of a predominantly Anglo-Saxon society did not make for a personal identity.

Ms. Kotash's methodology is defined by her third objective: to "highlight events generally ignored, trivialized or mystified in the ethnic histories (internments during the Wars, farmers' strikes, activities of the Communist Party); emphasize neglected topics (work, women, Anglicization, anti-clericalism, fascist nationalism)." In short, as she pugnaciously puts it, she is out to "dispute the points of view of those ethnics who would rather be agreeable than right." The result is a distorted picture of the character, history, and culture of the Ukrainians in Canada based on a familiarity with only a small element of this diverse group. She presents random episodes in its history, and, at best, a superficial knowledge of certain facets of its folk art and customs.

The book is based primarily on four months of interviews in Two Hills, Alberta, an almost exclusively Ukrainian-Canadian community outside Edmonton, whose inhabitants are the direct descendants of the first wave af immigrants who came to Canada in the 1890s. It is in the early sections of the book in which she discusses the lives of the first settlers, emphasizing in the "revisionist" manner the harsh realities of that life, that Ms. Kostash is most effective. However, she then takes this small, specific group — mainly illiterate farm people from a single, small area of the Ukraine who were drawn to Canada by the offer of virtually free land — and uses their experience and that of their descendants who have remained in the area to "explain" the whole of the Ukrainian experience in Canada.

Ms. Kostash ignores such fundamentals as the fact that the Ukrainian experience is also the result of two sizeable subsequent migrations, one in the period between wars and the second following the Second World War. These later immigrants differed from the first in that they came from various parts of the Ukraine, represented various social strata, and were not only literate but included intellectuals representing a wide spectrum of ideas and political convictions and a more highly developed sense of national identity. In Canada, they no longer had to become farmers, but settled in urban areas where a sizeable number were able to enter the professions. It is this amalgam which must be considered in any discussion of the Ukrainian fact in Canada. If one took the small sample Ms. Kostash became familiar with, as representative of the whole, one would indeed be hard-pressed to explain the influence Ukrainians have had in all facts of life in Canada, out of all proportion to the size of the group.

True to her word, in the balance of the book Ms. Kostash discusses the Ukrainian experience in Canada in terms of episodes which appeal to her, with no attempt at presenting a balanced or historically accurate study. She herself has labelled her book a "journalistic inquiry," popular culture, but by disingenuously disavowing the notion that she was writing a scholarly work, Ms. Kostash seems to be trying to protect her-

self from criticism of this most obvious weakness of the book. However, if the data she presents is distorted, is it any wonder that her conclusions are questionable?

In the last chapter Ms. Kostash finally faces the question that is the *raison d'etre* of her book: what does it mean to be a "Ukrainian-Canadian," a "Canadian-Ukrainian," an "ethnic"? Her answer : not very much. And that is an accurate answer if one sees "Ukrainian-ness" in terms of a hideous, gigantic aluminum Easter egg or a drive-in restaurant featuring pyrohy and holubtsi. Having taken a cursory glance at her heritage, Ms. Kostash again files the issue away in some dark recess of her mind. "A tourist I came, a tourist I leave. Like thousands and thousands of Ukrainian-Canadians of my generation and beyond, I only travel these ethnic sideroads when I need to find a breathing space awhile, away from the fumes of the cosmopolitan metropolis and all its works. But metropolis is what I return to when it's time to go home." But though she returns to the metropolis (and one would not wish otherwise), it cannot help but be with a better understanding of self. That the experience was not more enriching and can be dismissed so easily is the result of its having been so superficial.

Just as Ms. Kostash dismisses her "otherness" as being of little consequence, so she dismisses the concept of multi-culturalism as a government sop thrown to the ethnic minorities who should instead be "making their demands from a consciousness" and, like the native peoples, insist "that their fight for a better deal from white society is part and parcel of the wider struggle of all the poor and exploited against the "haves' of whatever race or culture." This is a valid point, though the native peoples, like the Ukrainians and others, have found that power lies in group cohesiveness. And whatever the shortcomings of multi-culturalism, it has resulted in a climate in Canada in the 1970s in which it is legitimate (perhaps even chic?) to explore the ethnic consciousness.

Despite its all too obvious weakness, *All of Baba's Children* should be read, and Ms. Kostash is to be commended, if for no other reason than for having raised the issue of "otherness."

Winnipeg FREE PRESS, March 4, 1978

ETHNIC MEDIA CONFERENCE HELD IN OTTAWA

About 200 ethnic media editors and broadcasters attended a two-day national conference held on March 21 and 22 at Ottawa's Skyline Hotel, and sponsored by the Canada Employment and Immigration Commission in co-operation with the Secretary of State's Multiculturalism Directorate.

The conference was opened by Mack Erb, Director General, Public Affairs, Canada Employment and Immigration. A number of federal ministers gave talks on subjects of direct concern and interest to the Canadian ethno-cultural communities. John Roberts, Secretary of State, covered the Canadian Citizenship Act; Bud Cullen, Minister of Empolyment and Immigration, reviewed the new Immigration Act and Regulations; Ron Basford, Minister of Justice, spoke on the Canadian Human Rights Act; Norman Cafik, Minister of Employment and Immigration, re-multicultural programs; and Marc Lalonde, Minister of State for Federal-Provincial Relations, spoke on national unity.

The first day of the conference was devoted to immigration. In addition to Mr. Cullen's address on the Immigration new Act and Regulations, several department officials explained the role and functions of the Immigration Division's various branches. In the afternoon, Dr. Joseph Kage, President of the Ethnic Press Federation of Canada, was the moderator in a question-and-answer session on the new Act and Regulations. The session gave the editors and broadcasters the opportunity to voice their questions and get direct answer from government officials.

On the second day, Mr. Cafik and some of his departmental officials covered several aspects of the government's activities relating to multiculturalism, and Senator Peter Bosa, Chairman of the Canadian Consultative Council on Multiculturalism, explained the Council's function. Mr. Gordon Fairweather, Chairman of the Human Rights Commission, explained the complaint and investigation process under the Human Rights Act, while Miss Inger Hansen spoke on the role of a privacy commissioner. It was a successful conference.

Дещо про сон

Про значення здорового, глибокого сну для здоров'я відомо всім. Тому над проблемою безсоння, яке постає з різних причин, віддавна працюють медики, психіятри та інші вчені.

Найбільш розповсюдженим засобом проти безсоння, по який люди найчастіше сягають, є ліки. Але стверджено, що помагаючи в засинанні, більшість з них має однак шкідливий вплив на деякі органи людини. Отже справа винайдення ефективних, але не шкідливих засобів досі залишається дуже важливою.

„Психотрон" — це назва еконструйованої в Італії апаратури, застосовуваної при лікуванні неврозів і безсоння. Прилад зовні нагадує туристичний телевізор з голубим екраном, на якому з'являються і гаснуть світлові пункти. Частоту мигання світла можна регулювати.

Конструктори „Психотрона" к е р у в алися тим, що кожна людина має свій власний ритм дихання, пульсу, та засинання. Кожне розрегулювання ритму веде до психічного розстрою. Ритмічне мигання світла на екрані після кількох сеансів відновлює нормальний ритм, відповідний для лікованої людини.

Перші клінічні досліди закінчилися успіхом. Найважливішим є те, що лікування при допомозі „Психотрона" виключає стосування хімічних препаратів, як вже згадано, часто шкідливих для пацієнтів.

Англійці натомість винайшли „насонні окуляри". Призначені вони для тих людей, що мають труднощі з засинанням. Окуляри ці не тільки щільно заслонюють очі від світла; в їх оправу вмонтована електронна міні-апаратура, яка витворює слабі ритмічні сигнали, що сприяють спокійному засинанню.

Багато людей краще й швидше засинає під звук тихої мелодійної музики. Це, мабуть, залишки звички з дитинства — засинання при материнській колисковій пісні.

Спеціялісти з університету на Флориді зайнялися ще одною цікавою справою, зв'язаною зі сном, — хропінням. Проаналізувавши зібрані статистичні дані вони ствердили, що кожна восьма людина на світі хропить під час сну. Дослідження свідчать про те, що хропіння не можна перебороти — безсильні перед ним усякі технічні й фармакологічні засоби, а навіть гіпноз...

А однак хропіння має свої добрі сторони, — твердить професор Фріц Нольд з ФРН. На його думку, людина, що хропить, позбувається нагромадженої за день агресивності.

Кожна національність пропонує різні ефективні засоби, що запевняють добрий сон. Більшість англійців, наприклад, п'є перед сном тепле молоко, яке, на їх думку, є певним засобом. Англійські лікарі ствердили, що дійсно після склянки теплого молока, людина спить спокійніше й глибше, зокрема в другій половині ночі. Зауважено, що люди в старшому віці рідше пробуджуються вночі і довше сплять уранці, якщо перед сном, біля години 20 ввечорі, вип'ють склянку теплого молока. Дія фармакологічних засобів на сон здебільшого слабне протягом ночі, а дія молока поступово посилюється і найміцніша є саме перед ранком.

Варто випробувати цей засіб, — напевно, не пошкодить, а може допомогти.

При цій нагоді варто згадати щедецо зв'язане зі сном.

Досі післяобідню сонність пояснювали відпливом крові до органів травлення. Зовсім іншу думку на цю тему мають американські дослідники, які твердять, що сонність після обіду виступає виключно тоді, коли споживається м'ясо, яйця, жовтий сир, що містять специфічні амінокислоти, які викликають почуття сонності.

Натомість майже всі дослідники стверджують, що післяобідня дрімка є найкращих способом для відкладання товщу. Отже це мусять взяти до уваги її любителі, що мають зайву вагу!

Французькі дослідники навіть пробують з пози, в якій спимо, зробити деякі висновки. Так, наприклад, ті, що сплять на животі, найчастіше незадоволені своєю професією; люди, що сплять на спині, належать до сильних, задоволених життям; людина, що спить зкорчившись або обіймає у сні подушку, відзначається схильністю до меланхолії і, напевно, потребує чулості. Найгірше справа представляється з тими, що звикли прикривати голову під час сну ковдрою чи простиралом — це непоправні песимісти.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Анастасії Сарчук, заслуженої громадян і адміністраторки „Променя", в її світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь". Родині висловлюю щире співчуття. Покійній Вічна пам'ять.

Павліна Клюкевич, реф. — Ванкувер

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

СПРАВА БУДОВИ НОВОГО МУЗЕЮ СОЮЗУ

В місяці травні, за Божою поміччю, розпочинаємо будову НОВОГО ПРИМІЩЕННЯ МУЗЕЮ СОЮЗУ. Яка ж це гордість і слава не тільки для Союзу, але для всіх українців у Канаді і в цілому світі! Це світле досягнення, до великої міри, є заслугою нашого щирого членства. Від самих початків існування Союзу, головна ціль була: зберігати українську культуру та дбати про її розвиток у новому поселенні нашого народу.

На протязі довгих десятиліть, мрії зродили дійсність — щирі членки, що цікавились музеєм, з великою посвятою і безупинно піклувались збіркою експонатів, видали чимало літератури про мистецтво та інше, закликали за пожертвами, тощо, а завершенням наших спільних старань буде славний МУЗЕЙ наш — вікопвічний пам'ятник української культури поза межами України.

Правда, нам допомогли частинно дотації федерального і провінційного урядів та міста Саскатуну, з тим застереженням, що нам треба, власними пожертвами, зібрати ті суми, що отримуємо від урядів.

Кампанія за пожертвами в місяцях травні червні

1. Цієї весни мусимо зібрати 150,000.00 на започаткування будови.

2. Музейна управа розішле певні інформації до кожного відділу про намічену Кампанію. Просимо приділити цій справі велику увагу.

3. Музейна управа, за допомогою Провінційних Екзекутив, зарядить сходини в деяких округах. Закликаємо членство прибути масово на ці наради. Представниця Централі і Музею, що загостить до Вас, є пані Люба Кут, голова Музейної Ради.

4. Просимо відділів подати до Централі імена і адреси всіх своїх членок, щоб Музейна управа мала змогу вдатися до кожної членки зокрема. Мале число відділів подали нам спис членства з Анкетою, що ми передамо до управи Музею. Зробіть це в скорому часі.

Наш Союз, за Вашою допомогою, доконав не одне велике діло; тепер, на черзі, БУДОВА МУЗЕЮ! І це діло доконаємо велично, і гідно, якщо кожна з нас приложить свою цеголку-пожертву, з любов'ю та гордістю, до будови НАШОГО МУЗЕЮ!

За Централю Союзу Українок Канади,

Анастасія Шмелюк-Радомська,
голова

Стефанія Пауш,
кореспонденція секретарка

Люба Кут

Відвідини пані Люби Кут, голови Музейної Фундації

ПО ВІДДІЛАХ АЛЬБЕРТИ

Провінційна екзекутива Союзу Українок Канади на Альберту подає до відома, що пані Люба Кут, голова Музейної Фундації відвідає відділи в Альберті на слідуючі дати у 7:30 вечером:

27-го червня — Лойдмінстер
28-го " — Ту Гилс
29-го " — Бонівил
30-го " — Смокі Лейк

2-го липня — Келгері
3-го " — Ендрю
4-го " — Веґревил
5-го " — Едмонтон, при Катедрі Св. Івана
6-го " — Едмонтон, при Церкві Св. Іллі
7-го " — Торгилд
9-го " — Едмонтон, при Церкві Св. Михаїла (зараз по Службі Божій)
9-го " — Торзбі
10-го " — Едмонтон, при Церкві Св. Андрея.

Менші відділи обов'язково просимо прибути до найближчого центру відвідин.

Василина Бойко — пров. голова

Пожертви на Музейну Фундацію

Едмонтон

Стефан Мисак — в пам'ять дружини Анастасії	$500.00
П-во Б. Мельничук — в пам'ять мами добр. Ю. Мельничук	100.00
П-во Максим Канасевич	100.00
Іван Хрептул — в пам'ять родичів Стефана і Аделі Савчук	25.00

Вінніпеґ

Пані А. Гетин — 75-ліття мами А. Самець	75.00
Василь Буряник	50.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Вайта, Ман.	25.00
Василина Кутний — в пам'ять Анастасії Сарчук	25.00
П-во А. Павлик — в пам'ять А. Сарчук	25.00

Давфин, Ман.

Марія Білоус	20.00
Тіна Симчич	20.00
Іван Грицан	50.00
Добр. Марія Грибенюк	25.00
Відділ ім. Лесі Українки — Єлов Крік, Саск.	25.00
Анна Лазарович — в пам'ять чоловіка Василя — Саскатун	20.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Волей, Б. К.	50.00

Фредріктон, Н. Б.

Д-р Юрій Мекбет	400.00
П-во В. Сурмий — Тандер Бей, Онт.	50.00
Марія Ґанзов — Лашін, Кв.	25.00

По $15.00 — Анна Клапоущак, добр. Стефанія Юрківська.

По $10.00 — П-во В. А. Підлипний, п-во Ф. Ганночко — в пам'ять Марії Солован, пані Марія Сулима — в пам'ять Марії Солован.

По $5.00 — Софія Гриник — в пам'ять Анастасії Мисак, Анна Крис — в пам'ять Марії Солован, Анна Велещук — в память Марії Солован, п-во П. Самець, Геня Бродий — Ванкувер, Б. К.

По $3.00 — Марія Мандрик — в память Марії Солован.

Складаємо сердечну подяку всім жертводавцям за щедрі пожертви на будову музею. Оля Гавриш

Дальші пожертви просимо слати на адресу:
U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND
1240 Temperance St.
Saskatoon, Sask. Canada S7N 0R1

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Кладемо китицю свіжих квіток на могилу нашої дорогої куми, хресної мами, бл. п. Марії Гаврилюк, яка упокоїлась 6 липня 1977 р. на 53 р. життя у Ст. Кетеринс. У пошану покійної засилаємо $10.00 на журнал „Промінь", якого вона любила читати. Хай пам'ять про неї буде все нами.

Куми і похресниця Неля Захарчинські, Ст. Кетерінс

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у пам'ять наших дорогих рідних — найдорожчої дочки бл. п. Славки Богоніс, сестри та братової, яка упокоїлась 24 червня 1970 р., дорогого мужа, бл. п. Константина Когута, батька і тестя, який упок. 12 грудня 1952 р., в їх світлу пам'ять складаємо $10.00 на „Промінь". Покійним Вічна Пам'ять.

Каролина Когут — мама і дружина та
Тоня і Петро Питранюк у Тандер Бей,
Оля і Никола Стручинські у Давнсвю, Онт.

— — — — —

ПОПРАВКА — в числі з квітня на стор. 23 справляємо такий нев'янучий вінок:

У дванадцяту річницю відходу мого першого мужа бл. п. Григорія Колісника, який упокоївся 12 липня 1966 р., в його світлу пам'ять складаю $15.00 на „Промінь".

Зоня Винничук, Армстронг

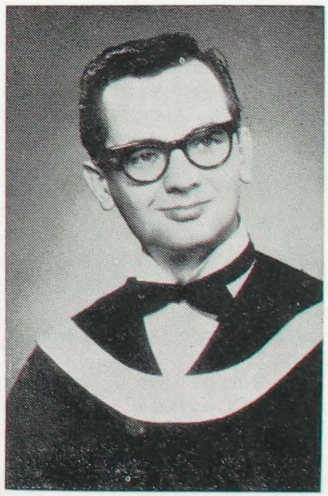

У шості роковини смерти нашого дорогого сина і брата, д-ра Романа Магуса, який відійшов з цього світу трагічною смертю 13 травня 1971 року в Норт Каролайні, в його світлу пам'ять засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Михайло і Стефанія Магуси,
Зенон і Галина, Едмонтон

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу дорогої приятельки, бл. п. Теклі Цітульської, яка упокоїлась у Брендоні у шпиталі 31 березня 1978 р. у її світлу пам'ять дарую $5.00 на „Промінь". Родині висловлюю щире співчуття.

Марія Гребенюк, Айтуна

— — — — —

Відділ ім. Л. Українки в Ту Гилс кладе китицю квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки Союзу бл. п. Анастасії Сарчук у Вінніпегу, яка упокоїлась 10 березня ц. р. в її пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь". Родині покійної висловлюємо щире співчуття.

— Марія Андрейчук, секр.

— — — — —

У світлу пам'ять нашого дорогого мужа, батька і дідуся Семена Тимчака, який відійшов у вічність 28 травня 1977, у першу річницю його смерти жертвуємо $25.00 на прес. фонд „Променя".

Дружина Марія Тимчак, діти і внуки, Монтреал

— — — — —

Замість живих квітів на свіжу могилу нашої дорогої адміністраторки журналу „Промінь", приятельки і заслуженої членки-громадянки бл. п. Анастасії Сарчук, у її світлу пам'ять складаємо $138.00 на журнал „Промінь".

Членки відділу Союзу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні по $5.00 склали: Катерина Міськів, Василина Галацан, Анна Цибак, Ольга Райчиба, Софія Василишин, Параня Сліпчук, Стефанія Магус, Ольга Ганночко, Леся Івасюк, Наталя Базюк, Анастасія Радомська, Марія Лазарук, Стефанія Пауш, Доця Янда, Емма Верхомин, Марія Самоїл, Тетяна Лазарович, Розалія Говда, Лукія Голубіцька, Славка Фербей, Анна Горецька, Анна Данилович, Анна Токарик, Славка Смит, Марія Вавринюк, Галя Грекул, Марія Сулима; по $3.00 — Марія І. Мельничук.

Софія Василишин — референтка „Променя"

— — — — —

Складаю китицю квітів на свіжу могилу нашої заслуженої членки Союзу, адміністраторки „Променя" бл. п. Анастасії Сарчук, яко упокоїлась у Вінніпегу 10 березня ц. р. в її пам'ять дарую $10.00 на „Промінь". Родині покійної висловлюю співчуття.

Марія Кушнірик, Вінніпег

— — — — —

У треті роковини відходу нашого дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Миколи Іванця, який відійшов від нас 18 червня 1975 року, складаємо китицю квітів на дорогу могилу і засилаємо у пам'ять покійного $20.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія, діти — Орися,
Ігор, Євген, Сузанна, Теодор, Петруся, унуки
Кристин і Юстин Сич та Сара Емма Іванець

— — — — —

За миле відношення до нас, замість квітів на свіжу могилу бл. п. Анни Данилевич, яка впокоїлась 5-го квітня 1978 р. складаєом в незабутню пам'ять покійної на журнал „Промінь" $10.00, а її мужемі Максимові, синові Мирославові і всій родині, складаємо сердечне співчуття.

Вічна їй Пам'ять!

Добродійка Анна Планіда, Лашін, Квебек

У п'яту річницю нашої дорогої мами, бл. п. Василини Іванів, яка упокоїлась 4 січня 1973 р. в її світлу пам'ять складаємо як нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь".

Дочка Стефанія Іванів і дочка і зять
Анеля та Іван Кінащуки — Стирджис, Саск.

— — — — —

Відділ ім. Лесі Українки в Єллов Крік, Саск. складає нев'янучий вінок у світлу пам'ять доброї членки нашого відділу, бл. п. Анни Романов, яка упокоїлась 26 червня 1975 р. і засилає $20.00 на журнал „Промінь".

Анна Стельмащук, секр.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших дорогих родичів, які відійшли у вічність — батько бл. п. Василь Фастрига 2 грудня 1967 р., мама бл. п. Оксана Фастрига 9 січня 1974 р. в їх світлу пам'ять складаємо $12.00 на „Промінь".

Маруся й Ілля Федак з родиною — Виловдейл
Василь і Одарка Фастрига з родиною, Гамільтон
Юрко і Діяна Фастрига з родиною, Оттава

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на могилу бл. п. Е. Андрейчук-Запаранюк, одної з перших членок управи філії Музею С.У.К. у Вінніпезі, яка упокоїлась 26-го березня 1978 р. і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Родині висловлюємо глибоке співчуття. Покійній вічна пам'ять.

За управу музею — А. Павлик

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої приятельки, блє п. Анастасії Сарчук, яка упокоїлась 10 березня у Вінніпегу і в її пам'ять складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Анна Семочко, Вінніпег

— — — — —

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Роза, Ман., складає нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Николи Когута, який відійшов на вічний спочинок 10-го квітня 1978 р., на 63 році свого життя. Хоч покійний Никола замешкав у Вінніпегу вже довші роки і був членом Катедри Пресв. Тройці, він не залишив церкву тут в Роза, якої був фундатором і членом до кінця свого життя. В його світлу пам'ять складаємо 50 долярів на журнал „Промінь", а дружині Єлені, нашій довголітній членці, дочкам і синам висловлюємо глибоке співчуття.

Анна Баран, секр.

— — — — —

Манітобська Філія Музею Союзу Українок Канади кладе китицю квітів на свіжу могилу своєї довголітньої співробітниці, членці, заслуженій громадській діячці, бл. п. Анастасії Сарчук, яка відійшла у вічність 10 березня 1978 р. У світлу пам'ять покійної складає $10.00 на журнал „Промінь".

За Філію Музейної Фундації у Вінніпегу —
Ангелина Павлик, голова

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Марійка Підгірянка

Безкінечні казочки

Скажу вам, діти, казку:
Приніс зайчик дров в'язку
Поколов їх дрібненько,
Зварив кашку швиденько.
Кашка була солодка —
Моя казка коротка.

Зате скажу вам другу:
Прибіг котик із лугу,
Ліг собі серед печі,
Муркотів дивні речі.
Дасте бубликів в'язку —
Докажу вам ту казку.

Ще б і третю сказала:
Мушка в хаті літала,
У водицю влетіла,
Вийти звідти не вміла...
Далі — далі не можна,
Бо це казка тривожна.

Шануйте рідну мову

Своя мова — це найдорожчий скарб, найкраща прикмета всякого народу.

Хто все і всюди уживає рідної мови, той вказує на свою свідомість. Не встидайтесь рідної мови. Нехай інші вважають Вас за свідомих людей, а не темняків. Уживайте рідну мову всюди, — і тим покажіть, що ви є свідомі.

Француз, німець, англієць, турок ніколи не зречеться своєї мови і ніколи не проміняє її за іншу; у всіх народів всі говорять мовою о д н о ю: у Франції говорять по французькому, у німеччині — по німецькому, в англійців — по англійському, тільки у нас українців є люди, що люблять говорити чужою мовою. Це вказує на їх несвідомість і темноту.

Великий Кобзар наш, Тарас Шевченко казав:

„Чужого можна вчитися, але свого ніколи не можна цуратися ані зневажати".

Щоб пошану в інших мати,
Треба своє шанувати,
Рідною мовою дорожити,
Рідним словом говорити...

С.М.Д.

Євген Гуцало

ВАСИЛЬКОВІ ЛЕЛЕКИ

На старій вербі, що росла за Васильковою хатою на високій кручі, колись давно лелеки змостили гніздо.

Щороку навесні вони вертали з чужих країв і висиджували лелеченят. Потім учили їх літати над широкими луками, над заплавами. А восени, коли холоднішало, дружна пташина сім'я відлітала у теплі краї.

Та минулого року осіння буря зламала струхлявілу вербу. І Василько засумував. Бо тепер лелеки не матимуть куди вернутися. — Не журись, — мовив батько, — якось-то їх порятуємо.

Удвох вони викопали глибоку яму коло зламаного дерева. Поставили в яму стовпа, припасували на ньому старе колесо від воза й примостили на колесі лелече гніздо.

Дуже втішався з того Василько. Тепер лелеки матимуть оселю.

І справді, навесні лелеки прилетіли з чужини. Покружляли над їхнім дворищем. Потім сіли на гніздо, припасоване на стовпі, обдивилися, п о к л а цали дзьобами. Тоді знялись — і геть полетіли. Василько захвилювався: невже не вернуться? Та за якусь хвилю лелеки вже летіли назад, несучи сухі галузинки, щоб ремонтувати своє гніздо.

Василько подався до річки. Він викопав у лозах кілька молоденьких вербичок. Приніс додому й посадив гурточком там, де колись зеленіла стара верба. Хай ростуть! Бо, може, лелекам захочеться змостити собі гніздо на котрійсь із вербичок, коли дерева стануть великі.

ЧЛЕНСЬКИЙ ЧАЙ І СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ЙОРКТОН, САСК.

В неділю 19 лютого 1978 р. заходом заряду та культурно-освітнього комітету, відділ ім. Олени Пчілки в Йорктоні, улаштував Членський чай та свято Лесі Українки. Програма відбулася в Українській Православній Авдиторії, в другій годині по обіді.

Культурно-освітня референтка відділу, пані А. Цимбаліста, відкрила програму вступним, привітальним словом. Вона, насамперед покликала до головного стола: Прот. С. Зузака, добр. Г. Зузак, голову громади — пана Т. Клевчука, голову Провінційної Екзекутиви С.У.К. на Саскачеван — пані Павлю Данильчук, пані А. Шинківську, яку відзначували за її 25-літню приналежність до Союзу, пані Левайну Вінтоник — голову нашого відділу і пані О. Ковальську — нашу молоденьку диригентку жіночого хору. Комітет доглянув, щоб всі дванадцять ново-вписаних членок також були при переднім столі.

Жіночий хор відспівав „Гимн Союзу Українок". Слідувала хвилина мовчанки в пошані покійної членки відділу, бл. п. А. Владійчук. Дальше жіночий хор відспівав „Молитву" і „Де серце моє". Слово теплого привіту, благословення і підбадьорення виголосив Прот. С. Зузак. За ним голова громади, пан Т. Клевчук склав свої найкращі побажання членкам С.У.К.

Під проводом інструктора українських танків, пана Олекси Моргоча та його помічниці — молодої Сумівки, Шерил Ґерман, діточки молодші і старші відтанцювали кілька танків. Тут членки-матері могли побачити ту дитячу красу, яку ми зобов'язані совісно допильнувати і притримати при українськім народі.

Пані О. Ковальська представила гостю бесідницю на нашім Святі — пані Павлю Данильчук з Канори, Саск., яка приїхала до нас разом з іншими членками Саскачеванської Пров. Управи. Ми раділи почути її цікаву промову, яка дійсно звеличала наше свято. Слово подяки для гості-бесідниці, вміло висловила пані Л. Джарман.

Короткі дані про нововписані членки прочитали Орися Василишин і Евелин Кобилка а голова відділу, вітаючи їх, причіплювала кожній шпильку-смолоскип і вручала їм статут С.У.К. Для більшої святочності ново-вписані членки повторяли „приречення" за читанням п. Левайни Вінтоник. Слово в імени всіх ново-вписаних членок говорила пані Д. Благий. Імена всіх ново вписаних членок були: Докій Благий, Орися Клевчук, Аделя Ойстрик, Галина Боднарик, Марселя Кузик, Марія Іссар, Докія Воронюк, Марія Михальчук, Анна Рябко, Ольга Ахтимійчук, Людвіна Свергун, і Василина Антош.

На знимці зліва направо Павля Данильчук, добр. Галя Зузак, о. С. Зузак; нові членки — Марселя Кузик, Марія Чесар, Докія Воронюк.

Пані Павля Данильчук мала особливу приємність вручити 25-літню грамоту для нашої членки Анни Шинківської, яка раніше належала до С.У.К. в Канорі. По цім, пані А. Цимбаліста пояснювала символічні рисунки на тій грамоті.

Другу частину програми присвячено для славної поетеси, Лесі Українки. Членки жіночого хору, вбрані у сині вишиті довгі сукні, під дирігентурою Оксани Ковальської, відспівали пісні, які Леся Українка написала: „Колискова" і „Вечірня година". Молода сумківка, Сузен Палій, продеклямувала поему „Надія". Добр. Галя Зузак, прочитала, добре опрацьований і зворушливо висловлений святочний реферат. Ще одну поему „Літо краснеє минуло", відеклямувала учениця рідної школи — Фіялка Семенюк.

Перша заст. голови — пані Наталя Гишка сказала кінцеве слово подяки та признання усім, які помагали відбути це наше свято. Присутні разом відспівали „Де згода в родині", закінчуючи програму Лесі Українки.

Соціяльний комітет, який очолює Анна Олійник, угощував всіх присутніх чаєм та перекускою, при якій була нагода гостям провести час у дружній атмосфері.

При вході до авдиторії гості давали свої пожертви, які ми передаємо на пресовий фонд журнала „Промінь" в сумі $115.25.

Параскевія Семенюк, кор. секр.

ЧАЙ НА „ПРОМІНЬ" І СВЯТО В ПАМ'ЯТЬ ПИСЬМЕННИЦЬ

У неділю 26 лютого відділ ім. Олени Пчілки у Норт Бетлфорд, Саск., відзначив свято трьох визначних українських жінок-письменниць — Олександру Косач, поетесу Лесю Українку та Олену Пчілку, патронку жіночого т-ва.

Імпрезу почато в церкві. Отець М. Стеценко відслужив Панахиду по Вечірні, при помочі дяка Д. Гарасимова і вірних. Після Панахиди відбулася коротка програма в залі під церквою. В залі біля сцени, на столі, прибрані вишиваним рушником стояли портрети Олени Пчілки, Лесі Українки та Ольги Басараб, посередині стола калач та свічки. Поруч стола прапор С.У.К. В просторій залі гості засідали коло столиків, накритих обрусиками і прибраними прапор-

чиками С.У.К. Чаєм, перекускою та прибранням портретів зайнялися Катерина Друль, Марія Гарасимів та Кароля Білик.

Програму свята відкрила Оля Рузецька. Савеля Лазарович культурно-освітня референтка керувала програмою. Катерина Маліцька перечитала коротку біографію письменниці Олександри Косач, невістки Олени Пчілки. Пан С. Друль виголосив особисто приготований реферат про нашу патронку Олену Пчілку та її дочку Лесю Українку.

Кінцеве слово сказала референтка „Променя" Савеля Харко, яка щиро подякувала всім присутнім за їх участь у святі і запросила присутніх до смачної перекуски та чаю. На заклик до збірки з чаю на пресовий фонд „Променя" учасники щиро відгукнулися і склали $50.00, які переслано до редакції.

Свято закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Референтка

КЕЛОВНА, Б. К. ВІДДІЛ ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН

Дня 5-го березня 1978 року відділ ім. Савелі Стечишин святкував День Членства і разом День „Променя" в залі коло церкви.

Заля була удекорована смолоскипом, головний стіл був гарно прибраний українським обрусом. На столі були квіти, портрет нашої патронки д-р Савелі Стечишин, числа „Променя", а з боку стояв наш прапор.

Програму відкрила голова відділу пані Анна Воробець. Присутні відспівали „О, Канадо" а відтак жіночий хор відспівав гимн С.У.К. Після того голова привітала всіх членок і гостей. Секретарка відчитала присутніх членок і при цьому кожна членка одержала програму Товариства на 1978 рік. Відтак відспівали кілька загальних пісень, співом керувала пані Віра Гудима. Пан І. Іванишин відограв сольо на саксофоні.

Голова Церковної громади пан І. Ворончак склав короткий привіт і побажав добрих успіхів на будуче. Пані С. Охітва прочитала вірш 50-ліття Ювілею С.У.К., який приговила пані Наталка Фарина з Едмонтону. Референтка „Променя" — Зиновія Талпаш пояснила про наш журнал і закликала членок читати і передплачувати його.

Голова відділу виголосила коротку доповідь про нашу патронку д-р Савелю і всі заспівали їй „На многі літа".

По закінченню програми, членки приготовили смачну перекуску і чай, на котрім зібрано $31.00, а поодинокі жертви зібрано $25.00, все на „Промінь". Жертвували слідуючі членки: по $5.00 — Софія Охітва, Наталка Іванишин; Анна Буяр — $4.00; по $2.00 — Зиновія Талпаш, Анна Ворбець, Віра Гудима, Павліна Гакман.

Зиновія Талпаш, секретарка

ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА М. І В. ЗИМОВЕЦЬ

П-во М. і В. Зимовець

Дня 10 вересня 1977 р. громадяни при Соборі Св. Софії в Монтреалі вшанували своїх членів, п-во Марусю і Володимира Зимовець з нагоди 25-ліття їх подружнього життя.

Улаштуванням цього родинного свята займався ювілейний комітет, до якого входили пані: Оля Ковч, Єпифанія Савіцька, Маруся Березка, Оксана Русин і Ванда Ваверчак.

Того самого дня, о годині 7:00 вечером при дверях до Собору діти ювілятів вручили їм квіти. Отець Ігор Куташ відправив молебень за здоров'я ювілятів в присутности дружки Євгенії Підвисоцької і дружби Володимира Гриціва. Співав хор, який додавав урочистости хвилині.

Після Молебня вітали ювілятів хлібом і сіллю родичі Марусі — Агафія і Корнило Гринів. Господарем прийняття був Володимир Хоменко. Перед вечерею, парох о. Ігор Куташ поблагословив страву, привітав ювілятів і гостей і всі присутні відспівали ювілятам „На многії літа".

Після смачної вечері привітання і побажання склали такі особи: добр. Леонія Слюзар, о. Ігор Куташ від громади, п. Нестор Випрук від ТУС, пані Євгенія Підвисоцька, голова відділу Союзу „Доньки України", пані Оля Ковч вручила дарунок від гостей. Володимир Зимовець — син — від родини. Подяку від ювілятів склав Володимир Зимовець. Після вечері відбулась забава з танцями.

Дещо з життєвих доріг ювілятів. Пані Маруся Зимовець народилась у Манітобі. Приїхала з родичами до Монтреалу у віці 2-ох років. Тут ходила до української школи, СУМК-у, хору і виступала на сцені. Коли вписалась до відділу Доньки України то там виконувала різну працю, була рекордовою і кореспондентом, була в дорадчій Раді СУМК та інш.

Пан Володимир народився на Полтавщині, із України виїхав під час війни 1943 р. До Канади приїхав 1947 року, а до Монтреалу 1948 р. Від самих початків свого прибуття до Монтреалу брав активну участь у хорі, СУМК-у, драмах; був секретарем ТУС, заст. голови церковної громади, членом управи, член шкільної управи і член управи КУК.

Ювіляти мають двоє дітей — син Володя і доня Наталя, які виховані вдома і в школі в українськім дусі, та є активні в громадськім житті.

Приятелька

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ВІННІПЕГУ

Рік-річно наш відділ Союзу Українок Канади, ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці, відзначає день народження своєї патронки. В цьому році наше свято відбулося 23 лютого 1978 року о год. 8-ій вечора. У святі взяли участь членкині товариства, шкільні діти і молодший відділ СУМК.

Програма свята була коротко і різноманітна. Свято відкрила вступним словом, і провадила програмою голова Культурно-освітнього комітету при відділі, добр. М. Керніцька. Добродійка пояснила значення цих святкувань для нас, як також і для нашої молоді та висловила велике вдоволення, що в цьому році в наших святкуваннях молодь бере активну участь.

У першій частині програми, був виступ дітей Рідної Школи, під керівництвом учительок: добр. А. Міненко і пані М. Юрків. Діти проспівали „О, Україно", а вірш „Наша Батьківщина" — Л. Полтави, віддеклямували Леся Мануляк і Дарія

Кібзей. Далі діти відспівали веселу пісню „Ку-ку", сподіваючися, що довго очікувана весна, скоро завітає до нас. Виступ дітей Рідної Школи закінчила прочитанням вірша Т. Шевченка — „Сонце заходить", учениця 5-ої кляси Маруся Ольховецька. Від відділу молодшого СУМК, Леся Пітров і Христина Ґедовз відіграли на флейті — дует „Горе ж, моє горе" і „Ой, не зникли золотії терни" — слова Л. Українки. Дуже мило було це чути і ми хочемо побажати цим панночкам багато успіху в науці та сподіваємось, що ще не один раз ми матимемо приємність слухати таку гарну музику.

Сумківка Наталка Кравченко продеклямувала дуже гарно вірш Л. Українки „Надія". Надійна наша піяністка — Вивіян Осачук, відіграла на піяно „В'язанку укр. мелодій". Вірш — „Горить моє серце" дуже гарно прочитала — Христина Ґедовз. Сумківський виступ закінчили, талановиті сестри, Анна і Розалія Тодощуки своїм виступом. Анна проспівала сольо „Віють, вітри", а сестра Розалія приграваля їй на піяно. В дальшій частині програми був виступ мандолінової оркестри під керівництвом пані Баляс. Вони програли — „В'язанку українських стрілецьких пісень".

Короткий реферат про життя і творчість Лесі Українки, переплітаний читанням її творів, відчитала добр. М. Керніцька, а вірші читали членки культ.-освітнього комітету. „Давня весна" прочитала пані Соня Бейзик, „Сон літньої ночі" по англійському, відчитала голова відділу, пані Мирослава Яременко. Вірші з другого десятиліття творчості прочитали: „Зоря поезії" — добр. А. Міненко і „Хай буде тьма" — пані Галина Коваль.

Жіночий хор, під керівництвом добр. Юстини Лучак, проспівав три пісні: „Горе ж, моє горе" — слова Л. Українки, „Ой, не зникли золотії терни" і „Понад Прутом". Хочеться побажати цьому хорові добрих успіхів в його існуванні і розвитку. Членкиням хору, які люблять спів, бо помимо своїх особистих зайнять, зайнять в громаді і жіночому Товаристві, вони знайшли час, приходити на проби співу, чим дуже збагатили нашу святочну програму. Добр. Ю. Лучак бажаємо кріпкого здоров'я і витривалості з нами, а також і щире спасибі за працю. Кінцеве слово сказала голова відділу Мирослава Яременко. Співом „Ще не вмерла Україна" наше свято формально закінчилося. Дальше відбулося чайне прийнятт.

Анастасія Міненко

СВЯТО УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇНЬ

ВІДДІЛУ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Кожного року в місяці лютім відділ Комітету Українок Канади в Саскатуні вшановує пам'ять українських героїнь. Це не тільки гарна традиція, а теж і гідний вияв національної зрілости віддавати прилюдним святом пошану тим одиницям, що віддали своє життя в боротьбі за волю українського народу.

Свято відбулося в парафіяльній залі УКЦ Св. Петра і Павла при співучасті великого числа учасників. Концерт був добре зорганізований і не перевантажений зайвими точками. Свято відкрила голова Комітету Українок Анастасія Нагачевська словом привітання, після чоро хор парафії Св. Петра і Павла відспівав Отче Наш. Вступним слово Анна Гнатюк пояснила ціль свята героїнь, Ярослава Грабова передала той самий зміст по-англійському. Мистецька частина програми складалася з хорового співу, сольо-співу, терцету-бандур, деклямацій.

Змістовну допомідь про героїнь виголосила добр. Леся Удод. Почавши ще з княжої доби, впродовж козаччини аж до сьогодні, сказала вона, українці мали визначних жінок-борців, сильних духом, нескорених, що відзначилися посвятою і хоробрістю в народних змаганнях до волі. В новіших часах першої і другої воєн виринули нові жінки-борці, які з фанатичною вірою в перемогу ідеї української державности, приймали і виконували припоручення. Між ними бачимо Віру Бабенко, Ольгу Басараб, Олену Телігу, Харитю Кононенко. Вони видержали, нікого не зрадили, померли закатовані геройською смертю. За ними прийшли їх послідовниці в невільничих таборах Сибіру — 500 українських жінок в таборі Кінґірі загинули геройською смертю під московськими танками. Вони поставили честь України вище власного життя. Впала жертвою їх послідовниця Алла Горська, замордована КҐБ. А скільки їх є в тюрмах, концтаборах, на засланні тільки тому, що зводили змагання за пошанування основних прав людини. Доповідь добр. Леся закінчила зверненням з'єднати наші зусилля, щоб ми однозгідно виступали в обороні прав українського народу.

Свято закінчено відспіванням національного гимну. Прихід з свята призначено на видання дитячої літератури.

На закінчення відбулося чайне прийняття.

С. С.

ВІТАЄМО!

Вісімдесять літ, то поважний вік. Це довгенька дорога життя, особливо людини, яка працює без впину, яка посвятила більшість свого життя на працю Червоного Хреста, харитативну та допомогову. Скромної вдачі, тихої, пані Марія небагато хоче про себе говорити, одначе наш обов'язок є відмітити хоч кількома словами її життєвий шлях, та побажати їй в день вісімдесятих уродин 14. 3. 1987 усього найкращого. Пані Марія Ґонцов відмічує цього року і 50 років свого життя в Канаді.

Її думки часто линуть у рідний край, згадується молодість, та так звані „встрійські часи". Тоді у 1914 році вона була молоденькою зв'язковою, а пізніше і медсестрою. Опісля три роки працювала в шпиталі на Чехословаччині. Туга молодої дівчини за рідним домом перемогла і через Червоний Хрест вона дісталась на рідні землі. Тут настали бурхливі часи 1917 - 18-их років, „Марійка з-під Рави Руської" знов працює як медсестра при Буковинському Курені. В Безуєві зістає ранена і вертається додому в околиці Угнова. У 1928 році їде до Канади, де починає нове життя, повне клопотів, тяжкої праці, та змагання до кращого.

Пані Марія Ґонцов вже 45 років належить до Союзу Українок. Якийсь час була в заряді як заступниця голови відділу в Лашін. Тепер є також членкою Музею Союзу Українок в Саскатуні і з нагоди вісімдесятиліття дарує 25.00 на музей.

Пані Марія постійно займається харитативною працею. Підчас війни 1940 - 45 р. немало попрацювала у

Червоному Хресті шиючи для війська різні речі, підготовляючи бандажі і інше з медичної допомоги, включалась в різні ділянки праці Червоного Хреста. Є офіційно довголітньою членкою Червоного Хреста в Лашін. Два роки тому отримала грамоту і відзнаку Червоного Хеста за свою віддану пацю. Тепер ще працює в ділянці допомоги в нещасливих випадках (Асістанс ту дізастер віктімс), та займається збиранням речей та грошей на висилку родинам, що потребують в країнах як Бразилія і т. д.

За свою віддану працю здобула собі пошану серед громадянства.

Ще раз вітаємо пані Марію Ґонцов у 80-ий рік її життя і бажаємо здоров'я та щастя ще на многі літа!

Г. М.

ЗВІТ ПРАЦІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ В ОТТАВІ

Річні збори відбулись 15-го листопада, на яких вибрано нову управу. Відтак скликано зарядові сходини і намічено програму праці. 6-го грудня зорганізовано „Вечір Членства", де вписалось 12 членок. Переведено розігравку в користь журналу „Промінь", запренумеровано журнал для відділу, видано двомовну книжечку про діяльність Союзу за 50 років, та започатковано „Фонд Н. Кобринської". 2-го січня гостили священиків Місійної Округи. Приготовили обід-спільну кутю. Вислано звіт праці до „Променя", дописи до „Вістей", „Вісника" та „Укр. Голосу". Церковний комітет — переглянули, почистили і впорядкували церковні речі. Господарчий комітет — впорядкували кухонні шафи. 10-го січня вітали крайову голову Союзу пані А. Шемелюк і провінційну голову пані Г. Сенишин. Членки брали участь у коляді, допомагали влаштовувати новорічну забаву. Членки-учительки підготовили концерт Св. Миколая. Членки-хористки брали участь у різних концертах. Крамничку ведено успішно, як також і бінго при допомозі більшости членок. Брали участь в Святі Державности під патронатом КУК. Закуплено прапор Союзу. Виступали по радіо і телевізії з писанням писанок. 20-го лютого разом з молоддю організовано свято Л. Українки. Вітали представницю централі Музею С.У.К. з Саскатуну панну Л. Лазарович, та започаткували членство музею. Дві членки відбули курси ткання в Бенфі. Ведено успішні курси писання писанок на залі, в Клюбі німецьких жінок, в Клюбі Інтернаціональному жіночому. Приймали участь в доповідях, у базарах. Вислано 5 пачок потребуючим у Бразилії. Працювали в „Дафоділ" кампанії. Брали участь в Шевченківському концерті під патронатом КУК. Відвідували хворих з дарунками і писанками. Приготовили обід, Спільне свячене. Брали участь у праці Канадської Ради Жінок і конференції Національної Ради Жінок. Відбули з'їзд голів і секретарок в Торонті. Влаштували весняну забаву. Зорганізовано свято Матері. Займались чаєм і перекускою для нових горожан. Влаштовували два рази виставки картин. 6-го червня мали обід в ресторані і гостили делеґаток українок З'їзду Національної Ради Жінок. Вислали три делеґатки на Ювілейний З'їзд в Саскатуні. Відбули храмове свято. Допомагали у спровадженні групи „Одеса" з Торонта. 7-го листопада відбулись річні збори і вибрано заряд: уступаюча голова — Матильда Лазарович, голова — Галина Михальчук, заступниця голови — добр. Ґеня Равлюк, кореспонд. секретарка — Ліда Шульгин, рекордова секр. — Зіна Кислиця, фінансова секр. — Катерина Мосійчук. Господині — Галина Желам, Марія Мех, Ґлорія Прокопчук. Добродійний комітет — Віра Чіх, Марченко. Церковний комітет — Таня Штепа, К. Лящук, М. Голюк. Референтки: освіти — Зоря Джексон, СУМК — Люба Івашко, КУК — Раїса Чумак, Ради Жінок — Нінет Процюк, крамниці — Віра Сенчук, бінґо — добр. Ґеня Равлюк, телефоністка бінґа — Люба Подольська, на збори — Мері Голюк і Уляна Строкон. Контрольна комісія — Крокош, добр. Равлюк, Прокопович.

На будову нового храму: З льотерії дарованої картини передано прибутку $365.00.

Рішенням річних зборів вибрано з банку конта ощадностей $6,000.00. Чек передається на річних зборах громади на будову нового храму.

Членки працювали поодиноко і комітетами, охочо і віддано. Роботи проробленo багато за що їм належиться признання. Сподіваємось що на цей рік праці усі членки візьмуть активну участь, бо в зв'язку з будовою нового храму у нас програма велика і праці багато. Закликаємо усіх помагати у цей надзвичайний рік великої будови. Дякую усім за співпрацю і поміч.

Галина Михальчук —
голова 1976 і 1977 р.

ПОКЛІН ТОБІ, ТАРАСЕ!

„У нашім раю на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим".
— Т. Ш.

Мабуть жоден поет не описав з такою любов'ю й теплотою жіночу та дитячу долю, як наш дорогий поет — Тарас Шевченко. Не одна жінка обливала слізьми „Кобзар", читаючи такі зворушливі поеми як „Наймичка", „Марія", „Катерина" і інші. Можна сказати, що половина шевченкової творчости була присвячена власне, трагедії дівчат і матерів. Тому жінки й діти кланяються Великому Тарасу й урочисто святкують його день народження та, з сумом, відзначають роковини його смерти.

Парафіяльна громада св. Анни, в неділю 19-го березня, після Служби Божої й Панахиди по Тарасові Шевченкові, зібралася в церковній залі, щоб спом'янути національного Пророка.

Святкування почалося співом „Заповіту", який виконав церковний хор під керівництвом дир. П. Бубели. Потім керівник програми, п. Ст. Кукурудза, попросив дітей взяти участь в цім урочистім святі. И діти: Галя та Володя Костюки, Гануся Чорна, Андрійка Бот і Андрій Кукурудза, продеклямували вірші в пошану Тараса.

Отець Ф. Легенюк прочитав реферат, підкреслюючи глибоку релігійність Т. Шевченка. Поет дуже часто звертався до Бога з порадою, проханням і благословенням. А пані добродійка прочитала вибрані уривки з творів поета.

Виступав і молодечий хор, який виконав пісню „Поклін тобі, Тарасе" і інші.

Ліза Бот продеклямувала вірш „До Основ'яненка". Потім ще раз висту-

пив церковний хор з піснями й закінчив свято українським національним гимном.

Так невелика громада відзначила в Скарборо пам'ять найбільшого поета України — Тараса Григоровича Шевченка.

Ліза Бот

З УРОДИН НА ЖУРНАЛ „ПРОМІНЬ" МОНТРЕАЛ

12 лютого пані Катря Іванишин святкувала день своїх уродин.

Тому що це була неділя, то одна із її приятельок попросила о. Ігоря Куташа, щоб відслужив Молебень за здоров'я пані К. Іванишин. Після Святої Літургії, всі її близькі і муж Михайло молились разом з нею. Отець Ігор Куташ висловив свої щирі побажання кріпкого здоров'я. На многі літа всі присутні співали у церкві. Після молитви пані К. Іванишин запросила своїх близьких до свого гостинного дому, де її привітали китицею червоних гвоздиків та відспівали „На многії літа" та вручили їй скромний дарунок. Присутні бажали пані Катрі довгих радісних літ.

З цієї нагоди пані К. Іванишин зложила 10.00 дол. на „Промінь", а також передплачує журнал вже довгі роки. Пані К. Іванишин є довголітньою членкою відділу Доньки України при Соборі Святої Софії в Монтреалі.

М. Б.

ВАНКУВЕР. Б. К. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в неділю 11-го грудня 1977 р. в Українській Православній Авдиторії. Перед зборами, після Служби Божої в Соборі Пресвятої Тройці, о. прот. П. Бублик відправив Панахиду за упокій душ покійних членок відділу. Річні збори відкрила голова відділу Лелія Митрук о годині 1:00 по полудні, в присутности 46 членок. Отець прот. П. Бублик провів молитву, та хвилиною мовчанки віддано пошану покійним членками. Предсідницею зборів була Лелія Митрук, секретаркою Людмила Карпінська. Слідувало читання протоколу з минуло-річних зборів, звіти урядниць і голів комітетів.

Діяльність за рік була як слідує: Впродовж року відбулося 10 місячних зборів і 3 засідань заряду. За рік прибуло 5 нових членок яких ушановано і кожній вручено статут в День Членства в місяці лютім.

На перших місячних зборах у новім році членки улаштували собі Різдвяне прийняття та обміну дарунків. Відзначено роковини нашої патронки Лесі Українки та Свято Героїнь, рефератами про їх життя та відповідною програмою. Подано чай і перекусу, ввесь прихід з чого переслано на журнал „Промінь".

Членки далі працюють в гуртках при Соборній Громаді, які достачають поживу на різні оказії і все готові взяти на себе обов'язок, коли потреба вимагає. Вони зайнялися приготовлення Святої Йорданської Вечері, подали перекусу учасникам зборів Соборної Громади і в час Служби Місійного Округа; подали чай і перекусу на прийняття Владики Бориса підчас його візитації з нагоди Храмового Свята; дали поміч у влаштуванні ювілею з нагоди 25-ліття священства о. прот. П. Бублика і передали подарунок.

В час соборного базару восени членки зайнялися вечерею і продажем печива, відповідали за „Гвайт елефант сейл"; подали чай і перекусу, коли прибули сюди визначні бесідники; дали поміч приготовити сніданок дітям Української і Недільної школи, які приступали до сповіди і Св. Причастя. Також дали поміч з перекускою перед дитячим концертом в День Матері, і жертвували гроші на Різдвяні дарунки дітям, які брали участь в концерті Св. Миколая; винагородили учнів Української школи примірниками „Юкрейніян Канадіяна"; частинно покрили кошта подорожі двом сумківцям на літні курси до оселі „Зелений Гай" у Вакав в Саскачевані.

Під час року було 3 випродажі варенників і голубців, 2 випродажі великоднього печива і писанок, ввесь прихід з чого, крім писанок, передано до каси Соборної Громади. Членки присвятили багато труду і часу коли зійшлися до залі і напекли великодних пасок і бабок. Під час Великого Посту членки шкільного комітету і заряду жіночого товариства учили дітей писати писанки і вишивати; мали виставу мистецтва, демонстрацію писання і випродаж писанок в „Сентеніял Планетаріюм". В протязі року членки зчаста мають нагоду показувати писання писанок по більших склепах Ванкуверу, так як „Вудвардс, Ітон і Бей. В час „Ванкувер Фолк Фестивалю" мали виставу українського мистецтва. Як попередніми роками, так і минулого року виступали на телевізії з писанками, вишивкою або з святочними справами. Влаштували весняний чай, спільно з пров. екз. С.У.К. на Б. К.; зарядили спільну членську вечерю по останніх місячних зборах перед літніми феріями; справили величаве осіннє пущення; вислали делегатку на Ювілейний З'їзд в Саскатуні, а пізніше зарядили вечерок з чаєм і перекускою, де делегатки дали звіти з З'їзду. Також дали фінансову поміч вислати делегатку на 12-тий Конгрес КУК у Вінніпезі.

Членки підтримують і передплачують журнал „Промінь", зчаста на зборах референтка культурно-освітнього комітету читає статті на освітні теми.

Сестрицтво дбає про чистоту і порядок в церкві, а комітет хворих відвідує хворих членок в дома або в лічниці.

За минулий рік наш відділ поклав собі за завдання приєднати в членство молодших жінок, матерів з дітьми, проєкт був успішний. Вони вписалися і маємо шість нових членок, котрі тепер є в комітеті мистецтва.

Відділ жертвував в 1977 році на слідуючі цілі: До Соборної Громади — $745.00, на Колегію Св. Андрея — $200.00, на Музейну Фундацію — $1,000.00, організаційний фонд Союзу — $50.00, на „Промінь" — $183.00, на СУМК — $200.00, З'їздовий фонд — $50.00, на Провінційний Музей — $128.60, на Фундацію СУС — $200.00.

Фінансовий стан відділу: з 1976 р. осталось в касі — $4,176.18, прибутки в 1977 році — $5,413.25, видатки в 1977 р. — $5,689.06, в касі осталось — $3,900.37.

Заряд товариства на 1978 рік: голова — Лелія Митрук, уступивша голова — Настя Воробець, заступниці голови — 1-ша — Емілія Чуйко, 2-га — Марія Вакалюк, рекордова секретарка — Ольга Гавришок, кореспонденційна секр. — Олена Дзюбенко, касирка — Анастасія Трафаненко. Сестриці — Марія Кульба, Настя Стоцька, Анна Мануша, Лелія Митрук, Євдокія Решетник, Марія

Полович, Іванна Твердун, Марія Гавришук.

Комітети: освіти — добр. Катерина Бублик — голова, Олена Дзюбенко і Людмила Карпінська; мистецтво — Лелія Митрук, Анна Мануша, Дорис Смит, Настя Завидюк, Славка Стасюк, Славка Шумей, Раїна Кетон і Славка Кетник; соціяльний — Марія Стівенс — голова, Анастасія Трафаненко — заст., Олена Козій, Марія Микицей, Настя Стоцька, Катерина Третяк, Марія Березяк, Дорис Нілсон, Юстина Дячук.

Відвідування хворих — Іванна Твердун, Анна Бойчук, Марія Гавришук, Павліна Клюкевич, Лелія Митрук і Катерина Третяк. Куховарство — Ксеня Громик, Юлія Курилюк, Євгенія Ковтуська, Анна Середа, і Катерина Третяк. Представниці до КУК — Марія Вакалюк, Галя Токарик і Лелія Митрук.

Представниці до льокальної Ради Жінок — Галя Токарик, Марія Полонич, Анна Бойчук і Лелія Митрук. Референтка журнала „Промінь" — Павліна Клюкевич. Бібліотекарка і архівістка — Марія Богдан. Молодший СУМК — Дорис Смит. Шкільний Комітет — Настя Завидюк — голова, Анна Загоруйко — секр.

Контрольна комісія — Галя Токарик, Анна Бойчук і Дорис Смит.

Ольга Гавришок рекорд. секр.
Лелія Митрук — голова

БЛЕЙН ЛЕЙК І КРИДОР, САСК. ВІДДІЛ ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО

Річні збори відділу відбулися 22 листопада 1977 р. в домі Леся і Ґені Грицюк. П'ятнадцять членок були присутні. Збори відкрила молитвою голова відділу Катерина Парчевська, і вона також була председницею зборів, секретарювала Марія Цьона. У відділі за 1977 рік було 19 членок. За рік відділ відбув 8 місячних зборів і одні надзвичайні збори заряду.

Приготовили за рік два чаї разом з продажем печива. Вчилися писати писанки, і кілька членок вчили писати писанки в школі. Членки, хоч не всі, але повишивали блюзки на Ювілейний З'їзд Союзу. Ходили колядувати на церкву, і ще поважну суму даємо на церкву щороку. Подарували $250.00 на Музейний фонд, і помогли Музейній управі з продажем білетів. Видали три похоронні обіди і вислали за своїх покійних членів на нев'янучий вінок до „Променя". Жертвували на стипендійний фонд і провінційний. Висилали дві делегатки на 50-літній Ювілейний З'їзд, і ще 9 інших членок їздили на з'їзд. Наш відділ запросив студентів Інституту П. Могили з Осінним концертом до нашої школи і членки що могли то їм помогли. Постарали прапор С.У.К. перед Ювілейним З'їздом і посвятили в церкві учасно.

Щороку справляємо під час храму в нашій церкві спільний обід, під голим небом, біля церкви.

Ми читаємо обіжники від централі і від Пров. Екзекутиви, і виповняємо бюджет і анкету до централі річно.

Фінансовий звіт — приходу за 1977 рік $1,578.59, розходу за 1977 рік — $1,327.33, осталось — $251.16, осталось із 1976 року — $1,889.26, в касі — $2,140.37.

Заряд на 1978 рік — перевибраний той самий: голова — Катерина Парчевська, заст. голови — Маланя Човганюк, секр. — Марія Цьона, касирка — Анна Боднарчук. Контрольори — Ґеня Грицюк і Маланя Човганюк. Доглядати хворих — Ґеня Грицюк, реф. „Променя" — Марія Цьона. реф. Музею і архіву — Гані Боднарчук.

М. Цьона, секр.

ШІГО, САСК. ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися 7 грудня 1977 року в домі пані Е. Білокрилої в присутности 20 членів. Збори відкрила голова пані Рудей тихою молитвою і хвилиною мовчанки вшановано померщу членку. Голова привітала членок і склала щиру подяку зарядові за їх працю та кооперацію, також членкам що сповняли свої обов'язки та дарували на базар і на інші потреби.

Председницею зборів була пані Катерина Думанська, пані Софія Стадник — секретаркою.

Секретарка пані А. Парнета прочитала звіт минулорічних зборів та список діяльности за цілий рік.

Касирка пані Ґ. Клевчук подала звіт фінансовий, а пані Марія Кирилюк з виховної секції. Пані Воронюк і пані Баранеська за відвідування хворих.

Членки за азбучним порядком на кожних зборах подавали свої домашні поради і куховарство.

Пані Е. Білокрила і пані А. Спринженатик з контрольної комісії.

Звіт діяльности. — Впродовж року ми мали 7 місячних зборів і річні збори. Цього року уписалось 4 нові членки. Членки приготовили 3 похоронні і 2 поминальні обіди. Храмовий обід з церковною громадою. Осінний базар із перекускою, печивом і вишитям.

Заслуженим членкам, що належали до відділу 25 і 50 років відділ купив їм брошки призначують кілько років вони працювали у товаристві, а ці брошки причіпають до відзнаки Союзу смолоскипу.

Придбали потрібні речі до кухні у Народнім Домі, а до церкви купили новий форнес.

Як ми отримали прапор, то наймили Панахиду за померших членок в протязі 50 років і також мали посвячення прапору.

На здобуття фондів перевели 4 бінґо забави. Зложили пожертви на „Ліджон фонд", на серцевий фонд і на фонд недуги рака. Сповнили бюджет до централі.

Добродійний комітет відвідував хворих та посилали квіти і картки побажання, а удома з маленьким даруночком, також картки співчуття до засмучених.

Членки відділу разом з церковним членством ходили колядувати.

Передплачуємо „Промінь" і читаємо обіжники на кожних зборах і дискутуємо над важними точками.

Фінансовий звіт — з 1976 року осталось в касі $833.84, прихід у 1977 році — $1,692.18, розхід — $2,194.57, у касі осталось — $331.45.

Заряд на 1978 рік остався той самий: голова — Катерина Рудей, заступниця голови — Катерина Думанська, секретарка — Анна Парнета, заст. секр. — Софія Стадник, касирка — Гафія Клевчук. Виховної секції — Марія Кирилюк і пані Павлюк. Відвідини хворих — Анна Воронюк і Василина Баранеська. Кухарки — Василина Коропатніцька, Василина Баранеська, Марія Березовська, Василина Чоботар.

Контрольори — Єва Білокрила і Гафія Стадник.

Сестриці до церкви — Домна Гарас, Гафія Савчук, Домна Одокійчук.

А. Парнета, секр.

САСКАТУН
ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися 11 грудня 1977 р. при співучасті великого числа членок. Збори відкрила і ними провадила голова відділу Анна Холод. Настоятель Катедри Пресв. Тройці, прот. д-р Г. Удод провів молитву. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок.

Звіти управи, голів комітетів, комісій і кружків передали огляд цілорічної праці. Відділ начислює 195 членок, з того 9 нових. Сходини відбувалися місячно, крім вакацій. Членки управи так само сходилися місячно на свої засідання.

Цього року в серпні відбувся в Саскатуні з'їзд 50-ліття складових організацій Союзу Українців Самостійників, а в листопаді провінційний з'їзд. Крім вісьмох офіційних делегаток, інші членки відділу взяли участь в сесіях та імпрезах обох з'їздів. Відділ влаштував гостинні прийняття для учасників з'їзду. Діловий комітет, що займався ділянкою господарською та технічною, віддав багато часу і труду, підготовляючи всі подробиці з'їзду. Комітет очолювала Емілія Табачнюк, а її заступницею була голова відділу Анна Холод.

До приємних подій цього року належить відзначення нашої членки Галини Гнатишин почесним докторатом права на конвокації Саскачеванського університету за її працю в ділянці жіночих організацій. Вона очолювала місцеву і краєву Жіночу Раду, а також займала пост заступниці голови у Міжнародній Раді, брала участь у міжнародних конґресах цієї організації. Вона була головою нашого відділу продовж 9 років, очолювала Провінційну Екзекутиву Союзу Українок Канади і Комітет Українок Канади в Саскатуні. З приводу такого відзначення наша громада спільно з відділом вшанували її на храмовім святі в червні і дали на пам'ятку табличку заслуг.

В культурно-освітній ділянці відбулася в лютім чайна імпреза членства, на якій запрошена гостя Марія Гупка промовляла про проблеми збереження української мови в родинах. На сходинах Йоганна Михайленко говорила про українські жіночі журнали, Емський указ та інше. Анна Холод, яка по професії медсестра і учителька, мала доповідь з прозірками про відживу, а другу доповідь про здоров'я.

Впродовж року в громаді відбуваються різні імпрези, що їх спільно влаштовують управа Катедри і відділ ім. О. Кобилянської, в програму яких все входить цікава доповідь на тему дня. До таких спільних імпрез належать — Свята Вечеря і щедрування, Шевченківський концерт, поминальний обід під час Місії, Спільне Свячене, День Матері, Храмове Свято, офіційне закінчення року Української і Недільної шкіл, свято преси і книжки, Миколаївський Вечір. Зимою відбулася музейна виставка С.У.К. з доповідю. Бувають інші громадські імпрези з доповідями, що не входять в діяльність відділу.

У виховній ділянці відділ займається садочком, молодшим відділом СУМК та допомагає через Надзірну Раду старшому відділові СУМК, підтримує морально та матеріяльно Українську та Недільну школи. Можна без пересади сказати, що відділ виконує ролю збірної матері в громаді.

Для придбання фондів відділ влаштовує всякі підприємства — чайки, продажі печива, вишивок і писанок, бінґо, базар, обіди, весільні бенкети, бере участь у ярмарку харчів, писанок і печива в центральні Плазі міста. Великий прибуток приносить цілоденне провадження їдальні впродовж тижня на річному ярмарку (ексибишон. Цей проєкт вимага. дуже багато жертвенної праці багатьох осіб. Зате наша їдальня здобула широку славу смачними українськими стравами, чистотою, порядком та чемною обслугою. Цього року ця їдальня принесла нам загального приходу $16,000.00 і ця сума перевершила інші роки.

До бібліотеки при Катедрі відділ купив цього року 8-томову Енциклопедію Українознавства і декілька книжок про рух опору в Україні.

В нашому місті є кілька шпиталів. Продовж року відвідано 131 пацієнтів у шпиталях і також немічних у приватних домах. Відділ висилає недужим квіти і картки, а на Великдень розносять їм великодній кошичок з писанкою і паскою. В Саскатуні заснувалася організація для відвідування хворих і старших віком людей. Наш відділ співпрацює з цією міською організацією. Відділ допомагає іншим харитативним організаціям.

Від ряду років відділ входить у склад Українок Канади і бере повну участь у громадських проєктах. На Конґрес КУК, що відбувся в жовтні 1977 р. відділ вислав дві делегатки. Відділ є членом місцевої Жіночої Ради.

Загального прибутку в 1977 р. було $43,194.64, а розходів $40,084.61. Серед більших пожертв були такі: На Катедру Пресв. Тройці — $10,000.00, Пансіон Іларіона — $3,000.00, Пров. Управа СУМК — $500.00, Оселя „Зелений Гай" — $300.00, журнал „Промінь" — $200.00, журнал „Сумківець" — $100.00.

Склад Управи на 1978 рік: голова — Анна Холод, уступівша голова — Марія Гарбус, 1-ша заступниця — Марія Воронюк, 2-га заст. — Катерина Панґрас, 3-тя заступниця — Анна Клапоущак, рекордова секретарка — Павліна Боднар, заст. рек. секретарки — Марія Гарбус, кореспонденційна секретарка — Соня Стратійчук, касирка — Ливайна Букурак.

Референтки: культ.-освітня — Йоганна Михайленко, много-культурности — добр. Леся Удод, членства — Анна Гарасимчук, бібліотеки — Тетяна Гарбар, журналу „Промінь" — Марія Гарбус, преси — д-р Савеля Стечишин, архіву — Марія Мавов, мистецтва — Марія Доктор, шпиталів — Вікторія Рак, садочка — Вікторія Балон, перекусок і обідів — Анна Ріпак, чаїв — Кароліна Заведюк, відвідин заведень умово недужих — Анна Янів, позбавлених зору — Анна Папіш, бінґо — Вероніка Лозова, шкільництва — Анна Михайлюк, Музейної Фундації — Марія Чуханюк, молодший СУМК — Наталя Кіндрачук, старший СУМК — Петруся Гаврилів, представниця до Жіночої Ради — Ольга Бандурка, КУК — Марія Дорош, Анна Папіш, Василина Митрополит, Анна Михайлюк.

Контрольна комісія — Марія Гринюк, Василина Митрополит, Ольга Гавриш.

Комітет майна кухні — Михайлина Никифорук, Маланія Пігач, Розалія Борса.

Голови кружків: Ріверздейл — Анна Гарасимчук, Плезент Гіл — Катерина Бартко, Нутана — Вероніка Лозова, Бранскіл — Анна Папіш, Вестмавнт — Параня Турецька і Софія Грицюк, Черчил — Петруся Папроська.

Почесні сестриці — Софія Ґрещук, Варвара Катеринич.

Сестриці — Маланія Пігач, Михайліна Никифорук, Параня Бокшован, Розалія Борса, Анна Пігач, Ольга Боднарчук, Домка Вівчар.

Розалія Антимнюк, секр.

КЕНДРЕСЛЕЙ - ІТОНІЯ
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 30 листопада 1977. Присутніх членок було 11. Предсідниця зборів пані Анна Охрей відкрила збори, і сердечно привітала присутніх і відспівали „Де згода в родині". Голова Анна Охрей, склала подяку зарядові і челнкам за їх щиру працю та кооперацію впродовж року.

Звіти з діяльности і праці здавали членки управи і референтки комітетів.

У минулому році було у відділі 11 членок. Відбулися річні збори, 3 місячних зборів, два засідання і одні сходини управи відділу в справі приїзду голови Союзу пані А. Шемелюк.

Відділ все приготовляв перекуски по відравах Богослужень. Мали продаж печева, також взяли участь в місцевій параді, мали вбраний віз на параді, відзначили 50-літній ювілей, дістали нагороду $25.00. Наша найбільша праця є при нашій церкві.

Склад управи на рік 1978: голова — Анна Охрей, заступниця голови — Марія Гуменна, касирка — Стефанія Баран, секретарка — Ґеня Бойчук. Контрольна комісія — п. Стах Гуменний.

Ґеня Бойчук, секр.

ГОДСОН БЕЙ, САСК.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу Ольги Кобилянської в Годсон Бей, Саск. відбулися 2-го листопада 1977 р. в Народнім Домі. Голова відділу пані Оксана Лозінська сердечно привітала членок і склала подяку зарядові і членкам за їх працю і кооперацію впродовж року. Перед початком зборів пані П. Каленчук провела молитву.

Діяльність відділу за 1977 рік: впродовж року відбулося 11 місячних зборів і 2 надзвичайних зборів. На зборах завжди було читано кореспонденцію, обіжники і різні матеріяли. Праця при парафії провадиться велика. Всі старанно жертвують свій час для добра нашої Церкви і свого народу. Цього року членки помагали малювати і почистили всю церкву, де вложили новий килим від стіни до стіни.

Влаштували випродаж великоднього печева і писанок, продавали білети на розігравку української кераміки, займалися вечерою і перекускою на пущення, танець на український Новий Рік і також перший Ювілейний танець відкриття нової залі при помочі чоловіків у Народнім Домі. Також мали Різдвяну забаву для членок, громади і дітей. Т-во постарало пакунки для дітей і також дарунок для нашого пароха. Також зайнялися Храмовим обідом і один похоронний обід. З часта видавали бенкети для весільних забав та інші бенкети в місцевості.

Відбувалася українська школа під проводом пані Розалії Дух. Танки навчали панна Маруся Рудичук.

Відвідували дім для старших і влаштовували День уродин у місяці травні по черзі місцевих церков і також гостини. „Світовий День Молитви" в старечім домі, також відвідували слабих в шпиталі і посилали картки побажання виздоровлення.

Союз склав пожертви на Народний Дім $4,500.00, Музей $10.00, „Промінь" $10.00 і Інститут П. Могили $60.00. Т-во сповняє свій бюджет до Централі.

Фінансовий звіт — з 1976 року осталось в касі $1,082.90, прихід — $11,995.34, розхід $10,153.41, в касі осталось $2,924.83.

Заряд відділу на 1978: уступ. голова — Оксана Лозінська, голова — Олена Лесон, секретарка — Ірина Гоменюк, касирка — Марін Кулик. Контрольна комісія: Я. Гоменюк, Оксана Лозінська, Михайлина Медвідь. Господині (кейтерінг): Леся Кулик, Оксана Лозінська, Михайлина Медвідь, Маріон Кулик і Анна Набозняк.

Кореспондентка до преси — Ірина Гоменюк. Господині порядкування церкви: О. Лозинська, М. Кулик і С. Звозда.

Ірина Гоменюк

КОНЦЕРТ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ТАНДЕР БЕЙ, ОНТ.

У неділю 5-го березня о год. 2-ій по полудні в залі при Церкві Св. Володимира у Тандер Бей відбувся концерт присвячений пам'яті Лесі Українки спільно виконаний членками відділів С.У.К. ім. Олени Пчілки і Доньки України.

Пані М. Гарасимчук привітала гостей і попросила пані Орисю Яремчук до переведення програми.

Після однохвилинної мовчанки слідувала програма, виконавцями якої були: реферат — пані Соня Клименко, тріо — пані К. Винарчук, О. Яремчук і З. Зміївська, відспівали на слова Лесі Українки, пісні: „Колискова" і „Вечірня година". Піяно-сольо — панна Ліса Клименко. Відчитання творів Лесі Українки й інших відповідних поем — добр. Зміївська, пані Оля Вилкі, Софія Мендик і Ма-

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

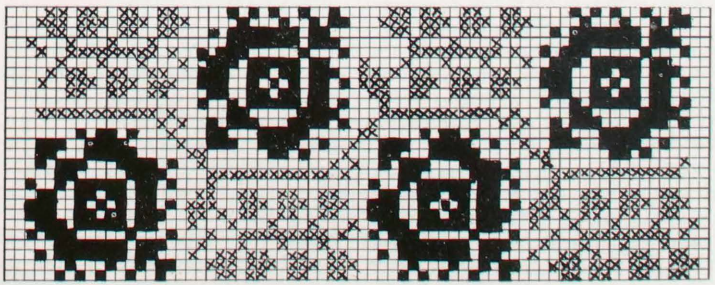

■ — чорна — DMC - нитки
× — помаранчева — 947

БЛ. П. АНАСТАСІЯ МИСАК

Ще одна болюча втрата, ще одна свіжа могила.

Ділимось сумною вісткою, що в четвер 23 лютого ц. р. упокоїлась в Бозі бл. п. Анастасія Мисак, трудолюбива членка православної Катедральної громади в Едмонтоні і дорога нам працівниця в рядах Союзу Українок Канади.

У своїй проповіді митр. прот. Ол. Хом'як підкреслив здобутки і заслуги Союзу Українок Канади, тому то опорожнене місце Анастасії трудно заступити. Вона є великою втратою не тільки для родини і друзів, але відхід її болюче відчуває довколишнє суспільство.

Народилась Анастасія Мисак в околиці Гімлі, Ман. в родині Євдокії і Юрія Троянів. Згодом родина переїхала до Саскачевану в околицю Мічам. Там Анастасія навчалась в публичній і середній школі. Була вона питомкою Інституту П. Могили в Саскатуні. Закінчила учительський зурс і як учителька поза годинами в державній школі навчала української мови. В громадське життя Анастасія включилась з ранньо-молодих літ. Вона була учасницею першого з'їзду Союзу Українок 1926 р. В околицях, де учителювала займала

пост секретарки по відділах. Пізніше, живучи у Вінніпегу була референткою воєнної праці в Централі Союзу. Особливо великі організаційні здібности виявила Анастасія, коли прибула з родиною до Едмонтону 1946 року р. З перших днів приїзду сюди, вона включається активно в громадську працю, займає у відділі при Катедрі позицію секретарки, працювала в комітетах освітнім, добродійнім, соціяльнім, членським, ювілейнім, місцевій Жіночій Раді, „Промені" і через кілька років була головою Молодшого Відділу СУМК, була в комітеті Інституту Св. Івана, навчала в рідній школі 4 роки а також і в недільній школі релігії. В пров. екзекутиві Союзу Альберти займала різні позиції.

Анастасія Мисак була надзвичайно милої вдачі, по материнському уміла пригорнути довкола себе малих дітей та молодь в організації СУМК. В р.р. 1954 - 57 вона розгорнула широку працю серед молоді. Під її проводом молодь брала участь в концертах, слухала викладів, брала участь в з'їздах, співала в хорі, працювала для Церкви, для оселі, виробляла різну ручну роботу, залишились як пам'ятка в Інституті вироблені з міді портрети українських князів і гетьманів.

Як педагог, Анастасія учителювала в англійських садочках впродовж кількох років, а коли почалось в Едмонтоні двомовне навчання українсько-англійських кляс навчала там і виготовляла добірні матеріяли. 1957 р. Анастасія була відзначена за 25-літню діяльність в Союзі Українок Канади а 1971 за 25-літню працю у відділі.

Похоронні відправи в Катедрі Св-Івана в неділю 26 і понеділок 27 лютого. Панахиду відправляли спільно митр. прот. О. Хом'як і о. В. Лакуста. Родина, приятелі, а зокрема членство Союзу прибули громадно, щоб достойно віддати останню християнську прислугу покійній.

При зустрічо домовини від головних дверей через цілу церкву стояли членки відділу з засвіченими свічками у два ряди. При дверях, голова відділу пані Томнюк з прапором Союзу, а по боках дві бувші голови Союзу — Софія Василишин і Стефанія Пауш. Коли домовину вносили до середини, голова відділу повільним кроком супроводжала її аж до тетраподу. За ними ступали членки з світлом формуючи ряди по обох боках тетраподу. Катедральний хор співав Панахиду під дир. Лесі Чумер. В часі співу „Вічная пам'ять" прапор опущено до половини на знак жалоби.

Наступного дня під час похоронної відправи повторено цю урочисту церемонію — голова несла прапор, а її супроводили дві почесні голови — Анна І. Данилович і Катерина Кругляк.

Після похорону в катедральній авдиторії, старанням відділу відбулося поминальне чайне прийняття для присутніх. З приводу похорону обидва священики виголосили глибоко зворушливі проповіді та співчуття родині.

У глибокому смутку оставила Анастасія свого мужа Стефана, з яким повінчалась 1930 р., сина Лаврентія, доню Галю, чотирьох внуків, з яких один побачив світ чотири дні перед її упокоєнням, оставила брата Петра Трояна і сестру Анну.

Під час похоронних відправ у Катедрі учасники похорону склали пожертви на такі цілі: Катедру Св. Івана — $200.00, недільну школу — $230.00, журнал „Промінь" — $120.00, провінц. Екзекутиву СУМК в Саскачевані — $25.00. $1,000.00 пожертва на Музей Союзу Українок в Саскатуні склав муж покійної Стефан Мисак. На закінчення після похоронної перекуски п. С. Мисак висловив щиру подяку всім учасникам похорону.

Софія Василишин

рія Пресунька. Голова відділу ім. Олени Пчілки пані Варвара Бойко, подякувала учасницям програми і запросила присутніх зостатись на чайне прийняття.

Отець прот. П. Зміївський у своїм кінцевім слові підкреслив вагу таких святкувань і спеціяльно дякував виконавцям як також і гостям, що прибули, щоб належну честь віддати нашій славній поетесі.

Збірка при дверях в сумі $33.00 була призначена на „Промінь'.

М. Пресунька

ПОПРАВКА

В числі 5 з травня, у звіті відділу з Принс Алберт на стор. 29 просимо виправити такі похибки — річні збори відбулися 13 листопада (не липня) і друге — Мистецький комітет пані (не пан) Кардаш повідомила, що членки вишили 7 вишивок до музею.

СЛОВО ДО РЕФЕРЕНТОК „ПРОМЕНЯ"

З відходом у вічність нашої дорогої адміністраторки бл. п. А. Сарчук ми старались налагодити нашу працю, щоб продовжувати проголошування „Гори праці для »Променя«".

На цей раз ми обмежимусь до проголошення лише пресового фонду, а в дальших числах в міру наших можливостей будемо продовжувати нашу працю. Вразі, коли б зайшла якась неточність у цім виказі, просимо повідомити редакцію, подаючи дату листа, суму пожертви, чи передплати.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ПРОМЕНЯ"

Особисті пожертви за березень

С. Чаглей — Едмонтон	$15.00
М. Макаренко — Содбури, Онт.	15.00
Р. Клейн — Вінніпеґ	15.00
В. Кузьменко — Торонто	12.00
О. Гавриш — Скарборо	10.00
П. Бабій — Давфин, Ман.	10.00
А. Підлубна — Давфин	10.00
М. Ґаук — Едмонтон	10.00
Н. Апонюк — Вінніпеґ	10.00
М. Нєма — Монтреал	10.00
Л. Ніілл — Ню Милфорд, Конн.	10.00
А. Стасів — Тандер Бей, Онт.	8.00
С. Михасів — Кемсак, Саск.	7.00
Л. Климишин — Торонто	7.00
А. Сминська — Роблін, Ман.	6.00
А. Забродська — Лансінґ, Мішіґан	5.25

По $5.00: Л. Козар — Етелберт, Ман., Дж. Стойко — Віндзор, С. Степанюк — Мисисага, Онт., С. Кульба — Монтреал, М. Топоровська — Пайн Ривер, Ман., А. Кос — Едмонтон, С. Журавецька — Де Па, Ман., О. Качмар — Ту Гилс, Алта., добр. А. Зміївська — Тандер Бей, Онт., А. Міщук — Вінніпеґ, М. Гнатів — Вакав, Саск.

По $4.00: Д. Бялюк — Веґревил, Ал-та, А. Федун — Торонто, А. Стахів — Торонто, добр. М. Керніцька — Вінніпеґ, Л. Куць, Едмонтон, В. Ваверчук, Монтреал.

По $3.00: М. Мулевич і П. Дверничук — Торонто, М. Нема — Монтреал, Н. Давдс, Ошава.

По $2.00: М. Чуйко — Бирнабі, Б. К., М. Токарчук — Ватсон, Саск., Л. Ківереґа — Мелфорд, Саск., П. Свириденко — Судбури, Онт., Н. Зелінська — Давфин, Ман., М. Волчинська — Вінніпеґ, Ман., П. Кіндрачук — Вернон, Б. К., М. Антонюк — Суррей, Б. К., М. Павлик — Саскатун, В. Катеринич — Саскатун, Дж. Материн — Стейнен. Онт., Ґ. Лохвін — Норбал, Онт., О. Гуменна — Едмонтон, Д. Шувера — Ґримсбі, Онт., А. Іванчук — Мейфер, Саск., добр. М. Малюжинська — Тандер Бей, Онт., В. Пінчук — Мисисага, Онт., В. Гончарук — Кіченер, Онт.

По $2.00: М. Марко — Вінніпеґ, М. Пілат — Ґлеслин, Саск., добр. М. Хом'як — Едмонтон, Е. Товстюк — Лашін, М. Тиртік — Маямі, Флоріда, М. Дептух — Саскатун, А. Ґеренда — Лашін, А. Сірик — Рочестер, Н. Й., К. Векарчук — Монтреал, Н. Грицина — Монтреал, Л. Яворська — Ґрінфілд Парк, Д. Каппе — Ватрос, Саск., А. Дучак, Онт., П. Саровська — Бімсвіл, Онт., С. Ґриньків — Ст. Кетеринс, Онт., О. Радчук — Гамільтон, А. Присяжнюк — Пайн Ривер, Ман., О. Ягольницька — Канора, Саск., С. Дудка — Клівленд, Огайо, Г. Влад — Вінніпеґ, Т. Клим — Едмонтон, Т. Бурда — Фенікс, Арізона, М. Добровольська — Торонто, Ґ. Салагуб — Торонто, А. Бойко — Торонто, І. Пуцентело — Едмонтон, А. Бориськевич — Мисисага, Онт., Л. Яременко — Кіченер, Онт., О. Семенюк, Емерсбурґ, Онт., Н. Литвин — Едмонтон, С. Боєчко — Радвей, Алта.

По $1.00: А. Євчук, Давнсвіл, Онт., Софія Матвійчук, Келовна, Б. К.

IMMERSION COURSE IN UKRAINIAN

A language program, unique on the North American continent, takes place in Saskatoon this summer. The program is a total immersion course in Ukrainian for high school students.

Young people who wish to improve their speaking knowledge of Ukrainian will enrol in the program which takes place at Mohyla Institute for a five week period from July 2 to August 4, 1978.

Optimum opportunity to learn is provided through the creation of a totally Ukrainian environment. Students are accomodated at beginner's, intermediate and advanced levels. Staff members will be with the students at all times to act as speaking models, and assistants.

The program includes formal classes using the audio visual approach, which will give students credit standing in Grades IX, X, XI or XII Ukrainian. Supplementing this is a variety of cultural and recreational activities. The activities include folk arts workshops, Ukrainian dancing, singing, bandura playing, music appreciation, films, guest lectures, discussion groups, drama, tours and sports.

An interesting feature is the attendance of one or two 15-17 year old Ukrainian students from Europe who do not speak English, and attend the course, not as instructors, but as full participants. This has the very practical effect of encouraging everyone to learn to use Ukrainian in order to develop friendship with the foreign visitors.

The Ukrainian Total Immersion Summer School is in its fourth year of operation. It has drawn participants from as far afield as Victoria, B.C., Montreal, P.Q. and California, U.S.A.

Anyone who has completed Grade Eight (elementary school) may attend. Application forms and information are available from Mohyla Institute, 1240 Temperance Street, Saskatoon, Saskatchewan, S7N 0P1.

Contact: Al Kachkowsky, Saskatoon, Phone 653-1944 or 374-7675.

ТЕЛЯЧІ НИРКИ

4 нирки
1 ложка муки
2 ложки товщу
1 цибуля — дрібно посічена
½ горнятка сметани
сіль
паприка

Помити нирки і покроїти на платки; обсипати мукою і вложити на сильно розігрітий товщ, легко прирум'янити з обох сторін; виложити до риночки. На цьому товщі підсмажити цибулю і дати її до нирок. Залити сметаною, додати соли до смаку і трошки паприки і нехай раз закипить. Зараз подавати.

— — —

ШПІНАТ

2 ф. шпінату

4 ложки розтопленого масла
5 ложок кропу, часнику, солі і перцю до смаку.

Сполоскати шпінат, додати кріп, сіль і перець, залляти окропом і варити 10 хвилин. Відцідити воду, добре покраяти шпінат і виложити до пательні з розтопленим маслом. Додати порошкованого часнику, загріти і відразу подавати.

— — —

КРУХКИЙ ТОРТ З МАРМЕЛЯДОЮ

Тісто:

½ ф. масла
1 горнятко муки
4 ложки цукру

Замісити тісто і розтачати на 3 коржі. Пекти в гарячій печі 400°. Холодити та дуже уважно викладати бо тісто крухке.

Маса:

4 білки
4 повні ложки цукру-мучки
2 ложки морелевої або іншої винної мармеляди.

Вбити білки, перемішати з цукром і мармелядою і добре втирати на масу. Переложити коржі і покрити верх та дати до печі, щоб засклилося. На другий або третій день торт найсмачніший.

— — —

РИЖ

В двох ложках масла легенько підсмажити
1 цибулю,
1 зел. перець — покраяний в пасочки,
досипати 1 - ½ горнятка сирого ри-жу, вимішати разом, посолити, залляти і квартою кип'ячої води, або росолу. Посуду накрити і уставити в нагрітій печі 350 ст. і залишити на 1 - ½ години.

— — —

SEAFOOD COCKTAIL

For a simpler and less expensive dinner, the appetizer may be omitted. But this treat has wide appeal, and small servings look very attractive in sherbet glasses.

2 cups (approx.) cooked shrimp, lobster of crab (or combination of all three) in chunks
⅓ cup ketchup
⅓ sup chili sauce
1 tbsp. lemon juice
2 tbsp. minced onion
1 tsp. horseradish
Dash of Worcestershire and Tabasco
Salt and pepper to taste.

Combine ingredients. Add a little to the sauce to the seafood to coat lightly. Line sherbet glasses with leaf lettuce; pile seafood on top. Spoon sauce over. Serve chilled.

— — —

БУЛОЧКИ

1 ф. масла
1 горнятко цукру
2 жовтки
1 унція дріжджів
4 горнятка муки
1 білок
трохи січених оріхів

Втерти масло з цукром і жовтками аж буде пухке. Додати покришені дріжджі і добре розмішати. Додати пересіяну муку і замісити. Сформувати з тіста кулю. Накрити її і покласти до холодільника на 20 хвилин. Вибрати і формувати малі булочки; помастити кожну легко вбитим білком і посипати січеними оріхами. Покласти булочки на легко змащену бляху і пекти у вигідній печі 375 ст. яких 20 хвилин. Вислід: приблизно 5 тузинів.

— — —

МОРОЗИВО! ЯКЕ ВОНО СМАЧНЕ!

Пам'ятаймо, що крім кальорій кожна ложка морозива багата в протеїну, вапно, вітаміни А й Б. — Провірмо все фірмову етикетку заки його купуємо.

МОРОЖЕНИЙ ЙОҐУРТ

В останньому часі американський континент заляв новий продукт, а саме: „морожений йоґурт". Можна його набути в численних магазинах. В порівнянні з морозивом — менше кальорійний, а дуже поживний.

Йоґурт дуже придатний для соусів замість квасної сметани, бо менше кальорійний, як також для більшого смаку, коли залишиться невелика кількість соусу з попереднього дня. — Змішати, додати до смаку приправи — підогріти й полляти м'ясо.

МАРИНАДА З ЙОҐУРТУ

Для зміни смаку, чи відмінності, добре замаринувати волове чи куряче м'ясо через ніч. Маринада: 2 порції звичайного йоґурту, цитриновий сок, сіль, перець до смаку, трошки тиміяну для скрушіння. На другий день приготовляти після свого бажання. Дуже смачне.

ТИМІЯН

Чи ви уживаєте тиміян? Це пікантна приправа. Листки тиміяну в порошковому стані додані до соусів, стейків, касероль, печень дає дуже добрий смак, скрушує м'ясо й має бути дуже добрим середником проти артриту.

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок Канади

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низин.	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки	2.50
Навчаймо дітей своїх української мови, Митр. Іларіон	0.20
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	и0.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1:50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainian Canadiana" U.W.C.A.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50
Canada's Cultural Heritage, O. Woycenko	0.50
Souvenir — Key rings	1.00
Ukrainian Embroidery Designs and Stitches	7.00

ТАКОЖ МАЄМО НА СКЛАДІ:

Візитівки, з смолоскипом, тузин	1.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з ковертами, з смолоскипом, тузин	1.50
Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу	5.00
Прапорчик, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок	1.50
„СМОЛОСКИП" — відзнака СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ	7.00
Срібні ложечки, з смолоским	9.50
Серветки, з смолоскипом, добра якість, тузин	1.25

Ukrainian Women's Association of Canada
№25 11024 — 82 Avenue
Edmonton, Alberta T6G 0T2

У дев'ятнадцяту річницю смерти нашої родини — Володимира і Марусі Українець, їх дітей — Юрія й Анни, які згинули у нещасливім автомобілевім випадку 23 червня 1959 року, також тато Юрій упокоївся 1962 р., мама Петруня 1969, брат Іван 15 січня 1974, в їх світлу пам'ять складаємо $20.00 на нев'янучий вінок у їх світлу пам'ять.

Брат Даньо Українець, сестри — Стефанія, Марія і Зоня, Гамільтон

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу дорогої приятельки, заслуженої громадянки і провідної членки Союзу Українок Канади бл. п. Анастасії Сарчук засилаємо $15.00 на „Промінь". Родині висловлюємо щирі співчуття.

Стефан і Павліна Мульки, Ту Гилс

— — — — —

Відділ ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці у Вінніпегу складає нев'янучі вінки у світлу пам'ять двох заслужених членок, Анастасії Сарчук і Анни Чубей і з висловом пошаний за їх вклад праці засилає $25.00 на журнал „Промінь".

За відділ
Марія Саранчук, касирка

ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA
9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

ISSN 0380-2140

P P-15 OCT 78
HAWRYSH MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2